

OTEVŘENÁ VĚZNICE

Tereza Chvojková
diplomová práce ZS 2018/2019
ateliér Hlaváček - Čeněk

OBSAH

PŘEDMLUVA	5
ANALYTICKÁ ČÁST	7
Vývoj vězeňství	8
Původní vězeňská architektura	10
Vězeňství v ČR a legislativa	14
Provoz věznice	24
Otevřená věznice	42
Návrh věznice	44
Reference	46
LOKALITA	55
Historie Karlína	56
Pozemek	58
Územní plán	59
NÁVRH	61
ZDROJE	113
DOKUMENTY	117
PODĚKOVÁNÍ	121

Vliv okolí na člověka, ve kterém žije, je velmi silný.

Stav českých věznic je neuspokojivý a to je jeden z několika důvodů, proč je u nás recidiva vysoká. Věznice by měla být nápravným zařízením. Neměla by být institucí, která z lidí tvoří ještě horší osoby. Měla by ukázat odsouzenému správný směr, kterým se vydat.

Otevřená věznice slouží jako výstupní oddělení věznice, do které se vězeň dostane za dobré chování. Měla by sloužit jako „mezistanice“ mezi životem za mřížemi a životem na svobodě. Díky ní by se odsouzený měl snáze zařadit do běžného života, naučit se dennímu režimu, najít si práci a zkusit žít co nejlhodnotnější život. Ulice velkého města mu k tomu napomohou díky vysoké anonymitě.

Nesmíme zapomenout, že i tito lidé budou jednou žít mezi námi.

ANALYTICKÁ ČÁST

VÝVOJ VĚZEŇSTVÍ

První veřejná věznice byla postavena roku 1297 ve Florencii. Byl to objekt čtvercového půdorysu, obehnaný příkopem a vysokou zdí dlouhou 18 m. Její název Stinche byl v důsledku její uzavřenosti zaměňován za „Stinche Island“. K zániku tohoto vězení došlo až v 19. Století.

Od roku 1600 byly především v Holandsku zaváděny tzv. káznice, v nichž byli lidé nuceni k pracem (např. v textilních továrnách). Nejznámější holandskou káznicí byl Rasphuis v Amsterdamu určen pro mladé muže, ženy byly posílány do Spinhuisu.

Ve Francii fungoval k nápravě podobný systém jako v Holandsku (nucené práce) – galeje, ty byly ale roku 1748 zrušeny.

Velká změna přišla s možností podmíněného propuštění roku 1830 ve Francii. Zprvu bylo podmíněné propuštění použito jako experiment, celý systém se uzákonil až o 50 let později, v roce 1885. Po celé Evropě došlo k jeho schválení v roce 1910. Díky tomuto systému došlo v mnoha zemích k velkému snížení počtu odsouzených a to až na polovinu. Velký nárůst odsouzených je zaznamenán mezi světovými válkami, kdy je v průměru využíván trest odnětí svobody.

Druhým velkým zlomem je zavedení probace v roce 1965 ve Švédsku, které se rozšířilo do většiny evropských zemí.

Od konce 18. století do poloviny 19. století probíhaly tzv. vězeňské reformy, jejichž autorem byl anglický filantrop a vězeňský reformátor John Howard. Roku 1773 byl jmenován vysokým šerifem ve vězeňské službě a z vlastní iniciativy (normálně tuto práci vykonávali jeho podřízení) objížděl anglické věznice a kontroloval jejich stav. Jeho zjištění bylo pro něj šokující – v jakém stavu se nacházejí věznice a i samotní vězni. Chtěl věznice zestátnit a přestavět na základě svého návrhu dle pravidel hygieny a bezpečnosti. V roce 1777 vydává první

vydání „Stav věznic“, kde popisuje jejich současný stav, jsou zde podrobné záznamy včetně plánů a map, a ve kterém navrhuje jejich změnu – dostatečné zásobování vodou, dostatečné vybavení, zaškolený personál apod. V jeho zájmu bylo především zlepšení psychického a duševního zdraví vězňů. Svou návštěvu věznic několikrát opakoval. Umírá v roce 1790 (63 let) na tyfus, kterým se nakazil v jedné z věznic.

Panoptikon - Dům dozoru

Je typologií budovy, jež umožňuje neustálý dohled nad jejími obyvateli. Jeho tvůrcem je anglický filozof Jeremy Bentham, který ji nekoncipoval pouze pro věznice, ale pro všechny typy budov, které vyžadují dohled – nemocnice, školy, fabriky aj. Za jeho života nebyl panoptikon postaven, až v pozdějších letech se jím někteří inspirovali.

Jedná se o kruhovou stavbu po jejímž obvodu jsou umístěny jednotlivé cely (ve 4 až 6-ti patrech). Okna cel musí být dostatečně veliká, aby prosvítala celý skrz až k vnitřnímu prostoru, kde je umístěna kontrolní věž. Tato věž umožňuje dobrou kontrolu nad celou věznicí, má pouze malá okna skrz ně není vidět strážné uvnitř. Tím jsou vězni nuceni chovat se tak, jako by byli pozorováni neustále (jelikož netuží, kdy doopravdy pozorování jsou).

Až donedávna existovali 4 funkční věznice uplatňující princip panoptika, mezi však největší realizací panoptika patří věznice Presidio Modelo na Kubě. Kubánská věznice přezdívaná též „Kotel“ byla postavena v letech 1926 – 1928 a je tvořena 5 kruhovými stavbami, z nichž čtyři slouží celám a jedna jako jídelna. Uvnitř panoptika bylo absolutní ticho – jelikož kopule přenášela veškeré zvuky, bylo zde zakázáno mluvit. Dnes se celý komplex rozpadá.

Mezi další fungující věznice, které uplatňovaly princip panoptika patřil tzv. „F – House“ v nápravném zařízení Stateville v Illinois (1925), který byl určen mužům s maximální ostrahou, věznice v Bredě, Arnhemu a Haarlemu. Věznice v Bredě a Arnhemu je dílem stejného stavitele Johana Frederika Metzelaara, obě pocházející z konce 19. století. Všechny čtyři objekty přestaly fungovat jako věznice v roce 2016.

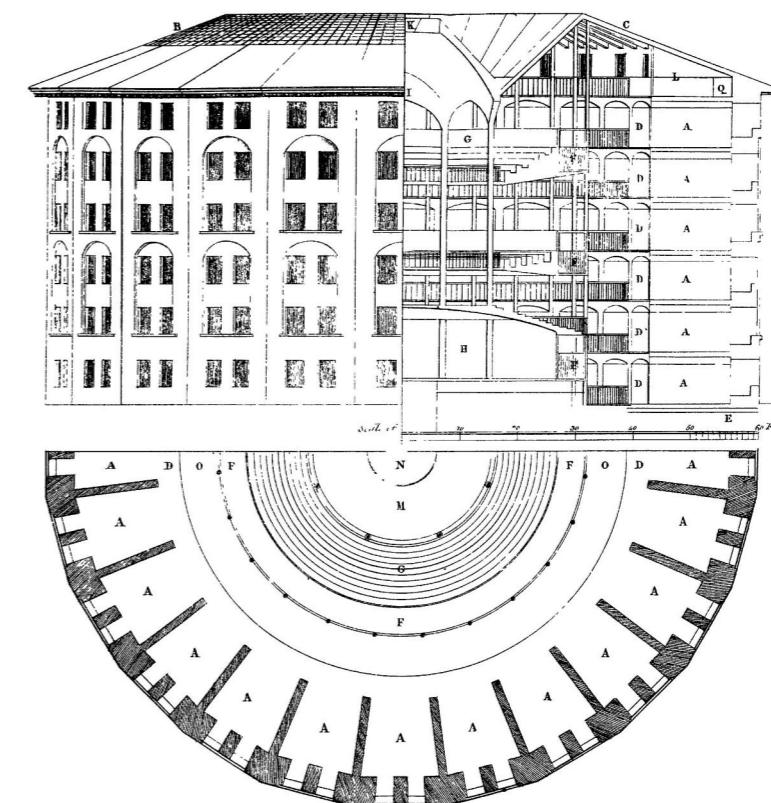
Radiální věznice

Radiální věznice je návrhem anglického architekta Williama Blackburna, který následoval myšlenky Johna Howarda. Paprskovitě uspořádané bloky se stýkají uprostřed ve strážné věži, v blocích

jsou umístěny jednotlivé cely – hromadné nebo samovazby. V Americe tento koncept založili z velké části pouze na samovazbách, což zanechávalo následky na psychice vězňů a navíc to bylo provozně nákladné.

Z principu radiální věznice vychází i naše nejvýraznější věznice Bory v Plzni, která vznikla v letech 1874 – 1878. Osmiboká středová věž vysoká 24 m umožňuje kontrolu nad všemi bloky s celami. Sedm paprsků sloužilo celám (4 pro společnou vazbu, 3 pro samovazbu), v osmém paprsku byla umístěna administrativní (kancelář správy, učebny, kostel aj.) a na něj navazoval blok nemocnice. Celá věznice byla obehnaná vysokou zdí s 12 strážnými věžemi a pouze jedinou bránou. Původně byla určena pro 819 vězňů.

Panoptikon

PŮVODNÍ VĚZEŇSKÁ ARCHITEKTURA

Presidio Modelo

Věznice představující doonalý model panoptika byla postavená na druhém největším kubánském ostrově Isla de la Juventud (ostrov Mládeže), v letech 1926 – 1928. Komplex tvořený pěti kruhovými budovami pojmul až 2 500 vězňů. V letech 1953 až 1955 zde byli vězněni Fidel a Raul Castrovi. Od roku 1959 kdy se dostal k moci sám Fidel Castro, sloužila věznice především pro odpůrce jeho režimu a nedlouho poté zde bylo vězněno až 6 000 odsouzených.

V centru celého komplexu stojí nižší kruhová budova, v níž se nacházela jídelna, okolní kruhové stavby byly určené celám. Cely byly uspořádané v celkem 6 patrech po obvodu budovy. Okna cel jsou dostatečně velká, aby bylo možné osvětlit vnitřní společný prostor se strážní věží.

Bývalé objekty cel dnes slouží jako muzeum a rozpadá se, v bývalé administrativní budově funguje škola a výzkumné centrum.

Breda, Arnhem, Haarlem

Nizozemí byly dle vzoru panoptika postaveny 3 věznice – Arnhem, Breda a Haarlem. Věznice v Arnhemu byla postavena okolo roku 1886 a je nejstarší věznicí v Holandsku.

Breda byla postavena v roce 1886. Objekt byl postaven dle návrhu Johana Frederika Metzelaara, jež navrhl i věznici v Arnhemu. Byli zde uvězněni

především kolaboranti z druhé světové války. Roku 2001 byla věznice prohlášena za památku. Až do roku 2013 sloužila jako ženská věznice.

Nejmladší věznicí je Haarlemská věznice, která byla dokončena až v roce 1901. Na její výstavbě se podílel syn J. F. Metzelaara, Willem Metzelaar.

Všechny věznice byly uzavřeny roku 2016.

Alcatraz

Původně obranná pevnost, později přeměněna na federální věznici, byla postavena na ostrově poblíž San Franciska. Rozloha ostrova činí přibližně 9 ha. Federální věznice zde fungovala v letech 1934 – 1963.

Celkem se z ostrova pokusilo uprchnout 36 vězňů,

z toho 23 bylo chyceno, 6 zastřeleno a dva utonuli. Byli zde vězněni například Al Capone, George „Maschine Gun“ Kelly, Arthur Baker, Frank Morris či Floyd Hamilton.

Dnes je Alcatraz historickou památkou a zároveň turistickou atrakcí.

Sing Sing

Věznice s nejvyšším stupněm ochrany se nachází přibližně 50 km od New Yorku ve městě Ossining. Byla otevřena roku 1826, na žádost Elama Lyndse (správce Auburnské věznice), a jedná se o třetí nejstarší věznici ve státě New York. Hned po otevření zde byl zaveden tzv. auburnský systém, který vězňům nařizoval nemluvit. Název „Sing Sing“ pochází

z jazyka domorodého kmene a znamená „kámen na kameni“.

Do roku 1963 zde byly prováděny popravy na elektrickém křesle (celkem asi 614). Dnes je ve věznici okolo 1 700 odsouzených a přibližně 1 000 zaměstnanců.

Port Arthur

Trestanecká kolonie nacházející se na ostrově Tasmánie, byla pojmenovaná po guvernérovi Georgi Arthurovi. V letech 1833 – 1850 zde byli umístěni nejtěžší britští a irští zločinci. Věznice zde byla oficiálně dostavěna až v roce 1853. Jelikož se

věznice nachází na poloostrově a kolem jsou vody plné žraloků, bylo poměrně těžké z věznice uprchnout. Dnes je toto místo vyhledávanou turistickou lokalitou.

Kolonie na ostrově hadů

Trestanecká kolonie, která vznikla u pobřeží Kolumbie a měla být určena nejhorším sexuálním deviantům. Jednalo se o experimentální projekt a současně nejtěžší žalář postavený v 50. letech 20. století. Koncept kolonie byl inspirován koncentračními tábory. Byly zde postaveny podlouhlé domy z

prken bez hygienických zázemí, z cihel byly pouze kuchyně a sklad potravin. Strážní zde měli neomezenou moc.

Kolonie byla zrušena v roce 1984 a na ostrově vznikl národní park.

VĚZEŇSTVÍ V ČR

V dnešní době má Česká republika 10 vazebních věznic a 25 věznic pro odsouzené (z toho 4 ženské a 23 mužských), k tomu 2 detenční ústavy pro chovance. Věznice zřizuje či ruší Ministerstvo spravedlnosti a o jejich správě se stará Vězeňská služba. V České republice je nyní vězněno přes 20 000 osob. (*Vězeňská služba České republiky, 2018*)

Dle zákona 169/1999 Sb. Zákon o výkonu trestu odnětí svobody český systém nově od roku 2017 rozlišuje dva typy věznic – s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. Věznice s ostrahou se dále dělí dle stupně zabezpečení na – nízký stupeň zabezpečení (pro nedbalostní skutky do 3 let, úmyslné skutky do 1 roku trestu), střední stupeň zabezpečení (nedbalostní trestné činy nad 3 roky) a vysoký stupeň zabezpečení (ostatní). Kategorie věznic se zvýšenou ostrahou je určena především pro doživotně odsouzené, nebezpečné recidivisty, odnětí svobody na více než 8 let a osoby odsouzené za úmyslný trestný čin, které v posledních 5 letech uprchly z vazby nebo výkonu trestu.

Mezi největší věznice pro odsouzené patří plzeňská věznice Bory, Valdice či Kynšperk nad Ohří, k nejmenším věznicím pro odsouzené spadají Drahonice nebo Znojmo. K největším vazebním věznicím u nás patří Praha - Pankrác, Brno nebo Ostrava, naopak k nejmenším Praha - Ruzyně či Teplice. Největší věznice mají okolo 1 200 odsouzených, nejmenší věznice mají okolo 100 míst.

293/1993 Sb. Zákon o výkonu vazby

Dle tohoto zákona se odděleně umísťují:

- Muži od žen
- Obvinění od pravomocně odsouzených

- Obvinění, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování závažných skutečností pro trestní stíhání
- Obvinění, proti nimž je vedeno společné řízení
- Obvinění s duševním nebo infekčním onemocněním

Obviněný může být na požádání umístěn do samostatné cely. V průběhu výkonu vazby je věznice povinna poskytovat obviněnému možnost účasti na výchovných, vzdělávacích či sportovních programech. Věznice poskytuje vězňům pravidelnou stravu. Obviněný je povinen používat vězeňský oděv a obuv. V některých případech je možné používat oděv a obuv vlastní, ale pokud je zajištěna jeho pravidelná výměna a splňuje podmínky estetické a hygienické. Obviněný má nárok na poskytnutí duchovních a sociálních služeb. Jsou povoleny vycházky ve vymezeném prostoru minimálně 1 hodinu denně. Návštěvy mohou chodit 1x za 2 týdny na 90 minut v počtu maximálně 4 osob. Obviněný může posílat a přijímat korespondenci bez omezení.

Do základního vybavení cely patří:

- Vlastní lůžko a uzamykatelná skříňka pro každého vězně
- Stolek se stoličkami
- Sociální zařízení, kdy toaleta musí být od zbytku cely oddělena neprůhlednou zástěnou
- Elektrické a signalizační zařízení.

169/1999 Sb. Zákon o výkonu trestu odnětí svobody

Dle tohoto zákona se odděleně umísťují:

- Muži od žen
- Recidivisté

- Úmyslné trestné činy od trestných činů z nedbalosti
- Odsouzení s duševní či psychickou poruchou
- Velmi nebezpeční vězni
- Odsouzení s infekčním onemocněním

Každý vězeň má dle zákona mít své vlastní lůžko a uzamykatelnou skříňku. Vězni mají pravidelnou stravu, kterou dostávají nebo si ji připravují sami (pokud je na to věznice uzpůsobena). Každý má nárok na minimálně 1 hodinu pobytu venku.

Navštěvování mohou být jednou měsíčně na dobu 3 hodin a v místnostech k tomu určených. Vězni mohou posílat a přijímat korespondenci neomezeně. Odsouzený si může zažádat o poskytování duchovních služeb (účast na obřadech je dobrovolná). Dále může věznice pořádat pro odsouzené přednášky, besedy, koncerty aj. Mladistvím odsouzeným je zajištěno vzdělávání. Vězni mohou být zařazeni do práce. Vězni jsou ubytováni dle možností věznic i po 8 lidnech na pokoji, odsouzení na doživotí jsou zpravidla ubytováni po jednom. Každý odsouzený by měl mít minimálně 4 m² prostoru.

Dále se Vězeňská služba řídí těmito zákony:

- č.109/1994 Sb. Řád výkonu vazby
- č.109/1994 Sb. Řád v. tr. odnětí svobody
- č. 218/2003 Sb. Zákon o soudnictví ve věcech mládeže

Koncepce vězeňství do roku 2025

Česká republika má program „Koncepce vězeňství do roku 2025“, podle kterého by vězeňství chtěla v následujících letech rozvíjet. Cílem tohoto programu je „vytvořit dobře fungující, efektivní, mezinárodní standardy dodržující vězeňství propojené s prevencí kriminality, vzdělávacím systémem, sociální sférou aj. a směřující k reintegraci pachatelů

trestné činností do společnosti“

Mezi hlavní body tohoto programu patří:

- Zaměstnávání vězňů
- Zdravotnictví ve vězení
- Vzdělávání
- Program zacházení a SARPO
- Legislativní změny v oblasti vězeňství
- Řešení problematiky drog a ostatních návykových látek
- Financování vzdělávání
- Resocializace propuštěných vězňů
- Bezpečnost ve věznicích.

(*Vězeňská služba České republiky, 2018*)

Problematika

(*ve spolupráci s Annou Dománkovou*)

Zásadním problémem, se kterým se v současnosti český vězeňský systém potýká, je přeplněnost věznic. Ze statistických údajů z roku 2016 vyplývá, že kapacita věznic je nyní využívána na téměř 110 % a hodnoty neustále narůstají. Ke dni 31. 12. 2017 bylo ve věznicích téměř 2 000 osob nad kapacitní limity. Přeplněnost s sebou přináší i další následky, jako zhoršující se životní podmínky, zhoršující se bezpečnost, nedostatek personálu a náročnější financování celého systému. (*Másiarová, 2016*)

Bezpečnost v moderní věznici je posuzována nejen z hlediska veřejnosti, která nesmí být ohrožována a zneklidňována (např. útěky vězňů), ale také z hlediska vězňů samotných, jejichž právo na bezpečnost je součástí lidských práv. Bezpečnostní situace v českých věznicích je dlouhodobě relativně stabilizována, avšak bezpečnostní úroveň jednotlivých zařízení VS ČR je různá, stejně jako úroveň jejich technického vybavení. Při zajišťování bezpečnosti se stále nedají zajistit ekonomicky efektivnější systém střežení.

Práce je důležitou součástí výchovné funkce tres-

tu a je jednou ze základních složek programu zacházení. Hraje roli nejen jako prostředek k získání peněz pro splácení dluhů či placení výživného, ale také jako resocializační prostředek. Odsouzení jsou rozdělováni k typům práce s ohledem na zdravotní stav a pracovní schopnosti a na rozdíl od obviněných ve vazebních věznicích mají pracovní povinnost (pokud jsou k práci zdravotně způsobilí).

Dlouhodobým cílem českého vězeňství je snížení recidivy trestné činnosti, a to pomocí účinné spolupráce s odsouzenými i propuštěnými z výkonu trestu. Průběh výkonu trestu je řízen tzv. programem zacházení, který stanovuje vhodné aktivity pro řešení nápravy konkrétních případů - pracovní, vzdělávací, výchovné i zájmové. Recidiva (tedy neúčinnost nápravy odsouzených) v České republice dosahuje až 70 %. Za nejrizikovější období je považováno prvních 6 měsíců po propuštění z výkonu trestu, a to především u odsouzených bez rodinných vazeb, stálého bydliště a vysoké šance při hledání zaměstnání.

Výkon trestu odnětí svobody je trestem nejdůležitějším, avšak pro společnost také nejnákladnějším a nárůst vězeňské populace zvyšuje i finanční náklady na zajištění fungování systému. Ačkoli náklady výkonu trestu hradí odsouzený sám (max. 1500,- Kč/měsíc), celkové denní náklady na jednoho vězně jsou řádově vyšší (okolo 1200,- Kč/den).

Jako další problematická témata jsou často uváděny nevyhovující prostory nejen z hlediska kapacitních, ale také hygienických podmínek a často chybějící bezbariérové řešení vězeňského objektu. Ačkoliv tvoří majoritní část odsouzených muži (cca 90%), v dlouhodobém horizontu se české vězeňství potýká také s nedostatkem kapacit ženských věznic. Mimo jiné, je z důvodu snahy o přiblížování odsouzených místu pobytu jejich blízkých často řešena také optimalizace rozmístění objektů VS v

rámci ČR.

Typy vězeňských zařízení

Jak již bylo zmíněno, v České republice se nachází 10 věznic vazebních a 25 věznic pro výkon trestu odnětí svobody. Mimo tato zařízení jsou Vězeňskou službou spravovány ještě zvláštní ústavy zabezpečovací detence (Brno, Opava). Jedná se o ústavy s psychologickými, léčebnými a pedagogickými programy pro osoby nebezpečné pro společnost. Soud obvykle nařizuje léčbu v takovém zařízení v případě trestní neodpovědnosti (snížená nebo úplná nepřítelnost) pachatelů, duševních poruch nebo opakovaných zločinů pod vlivem návykových látek.

Upravený režim života ve věznici mají oproti běžným zařízením oddělení pro mladistvé (15 až 18 let) a oddělení pro matky s dětmi. V případě mladistvých jsou např. povoleny delší návštěvy (5 hod/měsíc) a Vězeňská služba musí zabezpečit plnění povinné školní docházky. Matky mohou na vlastní žádost získat povolení, aby u sebe měly a staraly se o své dítě (zpravidla do 3 let věku, pokud nebylo soudem svěřeno do péče jiné osoby a pokud je takový postup ve prospěch dítěte).

Zaměstnávání vězňů v ČR

Zaměstnání vězňů velmi souvisí s umístěním a možnostmi věznice. České vězeňství má tři modely zaměstnávání, dle místa, kde je činnost vykonávána.

Prvním typem u nás je „dojíždění za prací“. Vězeň každý den dojíždí nebo je vozen do partnerské firmy, kde vykonává po cca 8 hodin práci, za niž je placen. „vnější“

Druhou možností je vytvoření dostatečného záze-

mí pro vykonávání činnosti uvnitř věznice - vytvoření dílen s dostatečným vybavením, tzv. „vnitřní“ Třetím typem je práce vězňů, jež napomáhá fungování věznice – vězni obstarávají práce potřebné k chodu věznice (vaření, štípání dříví, pěstování potravin atd.) Tento model u nás není tolik častý, častěji se vyskytuje v severovýchodních zemích.

Mezi běžné druhy zaměstnání u nás patří:

- Kovovýroba
- Výroba nábytku
- Třídění odpadů
- Šrotování elektrospotřebičů
- Balení výrobků
- Čištění odliktů

- Uklízení sněhu, aj.

K 31.12.2016 bylo evidováno 20 618 odsouzených, z toho 14 725 bylo způsobilých k výkonu práce. Na pracovní pozice za finanční odměnu bylo zařazeno 7 606, z toho 2 554 pracovalo v rámci vnitřního provozu a vlastní výroby, 2 999 pracovalo pro provozovny Střediska hospodárné činnosti a 1 954 bylo pracovním zařazeno u cizích podnikatelských subjektů. Dále bylo zařazeno 601 odsouzených na práce ve prospěch věznice bez finanční odměny. V dubnu 2018 byla zaměstnanost českých vězňů 60,49% což je 9 037 osob. (*Vězeňská služba České republiky, 2018*)

	muži	ženy	mladiství	cizinci	celkem
počet vězňů osob	20241	1631	95	1799	23766
počet obviněných	1628	117	29	484	2258
počet odsouzených	18538	1507	66	1287	21398
počet chovanců	75	7	-	3	85

Odsouzení					
s nízkou ostrahou	741	188	-	50	979
se střední ostrahou	5931	679	-	330	6940
s vysokou ostrahou	10828	603	-	790	12221
se zvýšenou ostrahou	980	29	-	113	1122
doživotí	45	3	-	-	48

stav ke 12.3.2018 (*Vězeňská služba České republiky, 2018*)

vazební věznice- oranžová barva
věznice pro výkon trestu - červená barva
černá čísla - věznice s detenčním ústavem

Vazební věznice

- 1 Brno
- 2 České Budějovice
- 3 Hradec Králové
- 4 Liberec
- 5 Litoměřice

- 6 Olomouc
- 7 Ostrava
- 8 Praha - Pankrác
- 9 Praha - Ruzyně
- 10 Teplice

Věznice pro výkon trestu odnětí svobody

PROVOZ VĚZNICE

(ve spolupráci s Annou Dománkovou)

Základní legislativní úprava (zákon a řád o výkonu vazby, zákon a řád o výkonu trestu odnětí svobody) stanovuje základní pravidla fungování věznice. Pravidly jsou regulovány téměř veškeré každodenní úkony od nástupu do věznice po propuštění, např. návštěvy, vycházky, přijímání balíků a korespondence, kázeňské tresty nebo užívání telefonu. Ve vazebních věznicích však obecně platí volnější režim - vězni mohou nosit vlastní oblečení, v denním rozvrhu nemají přesně organizované aktivity a možnost zaměstnání je zpravidla pouze na jejich žádost.

Věznice pro výkon trestu odnětí svobody

Ve věznicích stanovuje její ředitel vnitřní řád věznice odsouhlasený Vězeňskou službou ČR. Vnitřní řád musí být v souladu se zákonem a platným řádem o výkonu trestu). Součástí vnitřního řádu je mimo jiné rozpis denního rozvrhu věznice a činností odsouzených. Ze zákona musí být zajištěna pravidelná strava. Je vymezeno 8 hodin pro spánek a dále doba pro osobní hygienu, úklid, stravování, 1 hodina pro vycházku a dále osobní volno. Odsouzení mají ze zákona právo na návštěvy a to 3 hodiny za měsíc ve dny stanovené vedením věznice. Oproti vazebním věznicím zde vězni mají povinnost nosit předepsaný oděv, vlastní oblečení pouze v předem stanovených výjimečných případech (mladiství v době návštěv, na bohoslužby, na akce pořádané mimo věznici - v rámci programu zacházení, na výstupním oddělení mimo pracovní dobu).

Na rozdíl od obviněných ve vazebních věznicích mají

odsouzení pracovní povinnost. To znamená, že pokud jim práce přidělena a od jejího vykonávání jim nebrání zdravotní nezpůsobilost nebo dočasná pracovní neschopnost, musí práci vykonávat. Práce, do kterých jsou odsouzení zařazováni mohou být jak v rámci vězeňského provozu, tak smluvně s externími subjekty.

Pohyb po věznicích a zajišťování vnitřní bezpečnosti dle stupně zabezpečení. Jak již bylo zmíněno, od listopadu 2017 existují pouze dva typy věznic dle stupně zabezpečení - s ostrahou a se zvýšenou ostrahou, a věznice s ostrahou jsou pak dále děleny do 3 úrovní (s nízkým/středním/vysokým stupněm zabezpečení). Podle závažnosti spáchaného trestného činu jsou odsouzení rozřazeni do jednotlivých typů zařízení a v každém platí různý režim.

Věznice s ostrahou s nízkým stupněm zabezpečení

Odsouzení se pohybují v prostorách věznice bez dohledu VS, práce zpravidla mimo věznici, práce nemusí probíhat pod přímým dohledem vězeňské služby (dohled 1 týdně), v mimopracovní době možný volný pohyb mimo věznici (výchovné akce, sportovní akce, zdravotnická nebo rehabilitační zařízení aj.), návštěvy zpravidla bez dohledu.

Ve věznicích s ostrahou se středním stupněm zabezpečení

Vězni se pohybují organizovaně pod dohledem pracovníka VS, práce zpravidla mimo věznici pod dohledem zaměstnance VS (kontrola 1 za hodinu), možný volný pohyb mimo věznici (výchovné akce,

sportovní akce, zdravotnická nebo rehabilitační zařízení aj.).

Věznice s ostrahou s vysokým stupněm zabezpečení

Vězni se pohybují organizovaně pod dohledem pracovníka VS (kontrola 1 za 45 minut), práce zpravidla uvnitř věznice nebo mimo věznici na střežených pracovištích.

Věznice se zvýšenou ostrahou

V těchto věznicích není možnost volného pohybu po budovách, cely jsou zamykány, práce odsouzených je možná pouze uvnitř samotného zařízení (dohled 1 za 30 minut), možnost účasti na akcích organizovaných mimo věznici pouze pod dohledem příslušníka VS.

Objekt věznice se dá provozně rozdělit na několik oddělení - ubytovací, administrativní, provozní, sportovní, pracovní a vzdělávací a terapeutická část. Schémata na následujících stranách ukazují propojení mezi jednotlivými částmi (ve spolupráci s Veronikou Bendovou). Fialová čárkovaná čára znázorňuje pohyb odsouzených, černá tečkovaná čára znázorňuje pohyb zaměstnanců.

Přijímací oddíl

Během pobytu v přijímacím oddílu se odsouzený podrobí vstupní lékařské prohlídce, po uzavření vstupní prohlídky je na základě stanoveného stupně zabezpečení, dostupných druhů programů zacházení, blízkosti k pobytu blízkých osob a potřebné zdravotní péče vydáno rozhodnutí o umístění do konkrétní věznice;

pobyt zde zpravidla nepřevyšuje 2 týdny.

Nástupní oddělení

Při nástupu do výkonu trestu je vězeň prvně umístěn na tzv. nástupní oddělení. Na tomto oddělení je separován od ostatních vězňů. Pobyt v této části věznice trvá v rozpětí několika dnů až dvou týdnů. Tato doba slouží pro seznámení odsouzeného se zákonem o výkonu trestu, vnitřním řádem věznice aj. Dále vězeň dostane informace o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, zabezpečování zdravotnické péče, manipulace s vlastními finančními prostředky apod.

Klasické oddělení

Ubytovací část s celami. Vybavení cel se řídí zákonem 293/1993 Sb. Zákon o výkonu vazby. Doba pobytu na klasickém oddělení není nijak omezena. Počet lůžek na společných celách se pohybuje v rozmezí 2 – 18. Na celách po 1 lůžku jsou ubytováni především vězni s doživotním trestem. Vězni mají na tomto oddělení daný denní program, dle kterého se musí řídit.

Výstupní oddělení

Toto oddělení má zajistit vězňům plynulý přechod zpět do společnosti. Umístění na výstupní oddělení je možné po schválení ředitelem věznice. Jsou zde umísťováni vězni, kteří mají výkon trestu delší než 3 roky, a kterým je nutné vytvářet příznivé podmínky pro samostatný způsob života. Jako „výstupní oddělení“ lze například označit i otevřenou věznici v Jiřicích.

Výstupní oddělení má ubytování internátního typu s televizorem na každém pokoji. K pokojům náleží

kuchyňka se společenskou místností. Vězni si mohou sami připravovat jídlo a konat běžné domácí práce jako např. praní prádla.

Specializované oddělení

(Potočník, 2010)

Mezi specializované oddělení dnešního systému patří:

- Ústav pro výkon zabezpečovací detence (Brno, Opava)
- Oddělení specializované pro výkon trestu odsouzených matek nezletilých dětí (Světlá nad Sázavou) Třídění odpadů
- Oddělení specializované pro výkon trestu odsouzených s poruchou osobnosti a chování, způsobenou užíváním psychotropních látek (Nové Sedlo, Příbram) Balení výrobků
- Oddělení specializované pro výkon trestu odsouzených s mentální retardací (Heřmanice)
- Oddělení specializované pro výkon trestu odsouzených s poruchou duševní a poruchou chování (Horní Slavkov)
- Oddělení specializované pro výkon ochranného léčení protialkoholního a léčení patologických hráčství v ústavní formě (Heřmanice)
- Oddělení specializované pro výkon ochranného léčení sexuologického v ústavní formě (Kuřim)
- Oddělení se zesíleným stavebně technickým zabezpečením (Horní Slavkov)

Ústav pro výkon zabezpečovací detence (Brno, Opava)

Má za cíl motivovat chovance k zahájení terapie. Chovanci, kteří jsou označeni jako „neovlivnitelní“, jsou zde izolováni od společnosti a je jim zde zajištěn důstojný pobyt.

Chovance řadíme do 4 skupin – psychotici, mentální retardace, sexuální deviace a poruchy osob-

nosti.

Oddělení specializované pro výkon trestu odsouzených matek nezletilých dětí (Světlá nad Sázavou)

Pro přijetí do této věznice musí matka splňovat následující kritéria:

- žena před výkonem trestu odnětí svobody nebyla omezena v rodičovské odpovědnosti
- trest odsouzené matce skončí zpravidla do dovršení 3 let věku dítěte
- délka trestu matky je delší než 6 měsíců
- žena o dítě před výkonem trestu řádně pečovala a po propuštění z výkonu trestu bude mít možnost se o dítě starat
- zdravotní a psychický stav musí umožňovat ženě o dítě pečovat
- kladné stanovisko dětského psychologa umístění dítěte na SpO
- prokazatelné finanční zajištění nákladů, které vzniknou při uspokojování potřeb dítěte v případě přijetí na oddělení
- kladné stanovisko Orgánu sociálně právní ochrany dětí

Pracovní prostory

V prostorách věznice mohou být zřízeny dílny pro práci vězňů přímo z věznice. Pokud k tomu není věznice zařízena, musí vězni za prací dojíždět.

Dobrý příkladem je pražská věznice Pankrác, která spravuje vlastní tiskárnu malonákladového ofsetového tisku a kovoobráběcí dílnu. Obě činnosti mají své internetové stránky, kde je možné si výrobky zakoupit. Tiskárna byla ve věznici zřízena v 70. letech minulého století, dílna kovoobrábění funguje od roku 2011.

Sportovní prostory

Sportovní prostory mohou mít venkovní a vnitřní část. Stejně jako u pracovních prostorů záleží na možnostech věznice, jaké sportovní aktivity může vězňům nabídnout. České věznice mají většinou jedno venkovní hřiště a uvnitř objektu posilovnu.

Mezi příklady s bohatým sportovním vyžitím patří novostavba španělské věznice Mas'd Enric, která má u každého ubytovacího oddělení vlastní hřiště. V americké věznici Sing Sing mají i své sportovní týmy, které vězňové reprezentují.

Vzdělávací a terapeutické prostory

Vězni nejsou povinni účastnit se vzdělávacích či výchovných aktivit, ale věznice je povinna poskytnout vězňům účast na těchto aktivitách. Proto by každá věznice měla mít společenskou místnost či větší učebnu, do které je možné zájemce shromáždit.

Podobně jsou na tom duchovní potřeby vězňů. Jelikož je věznice povinna zajistit v případě požadavku naplnění duchovních potřeb vězně, měla by být ve věznici umístěna kaple, či podobný prostor, ve kterém by bylo možné tyto aktivity provozovat.

Program zacházení

Programy resocializace vychází především z Evropských vězeňských pravidel. Na základě komplexní zprávy o odsouzeném věznice zvolí odpovídající program zacházení. Obecně se jedná o veškerý kontakt s odsouzeným sloužící k přijetí odpovědnosti za spáchaný trestný čin a k dosažení výchovné funkce trestu.

Program se člení na aktivity:

- pracovní (zaměstnání, provoz věznice, pracovní terapie);
- vzdělávací (doplnění základního vzdělání, učení cizích jazyků, vědomostní soutěže aj.);
- speciálně výchovné (sociální, pedagogické, psychologické působení zaměřené na příčiny a důsledky páchaní trestné činnosti, osobnost odsouzeného a změnu jeho postojů, myšlení a chování);
- zájmové (individuální/skupinové, rozvíjející schopnosti a vědomosti, např. hudební kroužek, šachy, společenské hry);
- oblast utváření vnějších vztahů (zaměření na sociální zázemí a kontakt s rodinou nebo blízkými osobami).

Jednotlivé programy mají určené své okruhy činností odpovídající zaměření programů. Jejich cílem je naučit odsouzené smysluplně trávit čas, přimět je ke změně životního stylu (po propuštění z věznice) a zároveň rozvíjet jejich osobnost a psychickou i fyzickou kondici. Odsouzení jsou ze zákona povinni podrobit se vnitřnímu řádu věznice. Ten vymezuje jaké činnosti jsou pro jednotlivé skupiny odsouzených povinné a jaké aktivity jsou dobrovolné. V případě, že odsouzený nesouhlasí s aktivitami určenými programem zacházení, je zařazen do programu tzv. základního motivačního zacházení, který je omezen především na dodržo-

vání pracovních povinností a dodržování pořádku a bezpečnosti. Stanovený program aktivit programu zacházení se spolu s časovým rozvrhem dne zásadně podílí na organizaci činností odsouzených, kteří tak nemají mnoho prostoru pro rozhodování a vlastní volbu.

Dle míry rizik, intenzity zacházení a zaměření zacházení se rozlišuje několik druhů programů, a to programy minimálního, standardního, speciálního, motivačního a výstupního zacházení.

Mezi standardizované programy zacházení v ČR patří například:

- Resocializační program 3Z (Zastav se, zamysli se, změň se) - behaviorálně-edukativní program pro pachatele různorodé trestné činnosti, tento program poskytuje převážná většina věznic.
- TP21 JUNIOR - terapeuticko-edukativní program pro mladistvé odsouzené, nabízen ve věznicích Všehrdy, Pardubice a Heřmanice.
- PARDON - program resocializace pachatelů dopravních nehod ve věznicích Pardubice a Odolov.
- GREPP - program pro pachatele sexuálně motivovaných trestných činů na dětech, např. Nové Sedlo a Heřmanice.
- Ve všech věznicích jsou dále například programy podporující finanční gramotnost a dluhové poradenství.

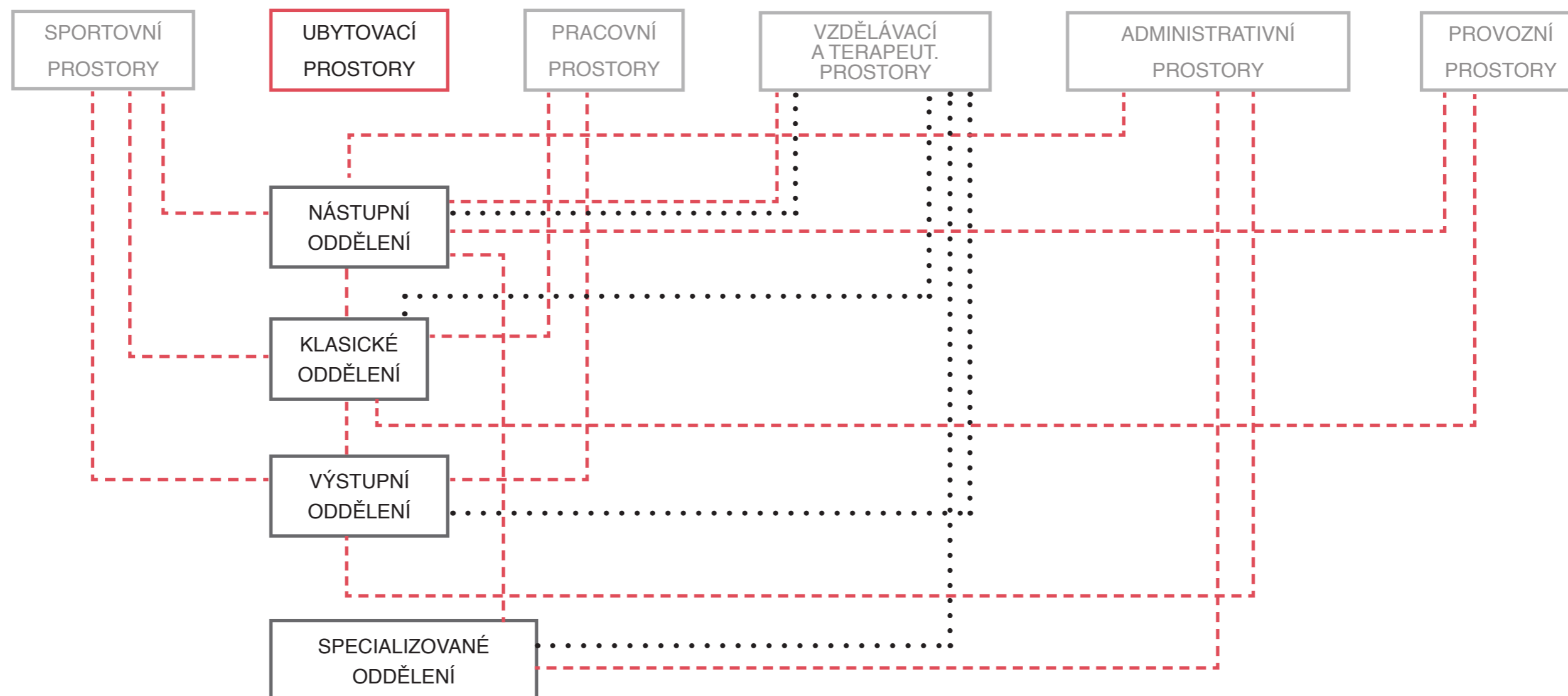
Přestože ženy tvořící (celosvětově) 5-10% celkové vězeňské populace jsou v koncepcích zacházení téměř neřešenou skupinou. Proto se v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody žen nabízí možné otázky k řešení, např. vytvoření specifických programů pro oběti domácího násilí nebo matky s nezletilými dětmi, odlišení bezpečnostních opatření vůči ženám od mužů apod.

Časový rozvrh dne

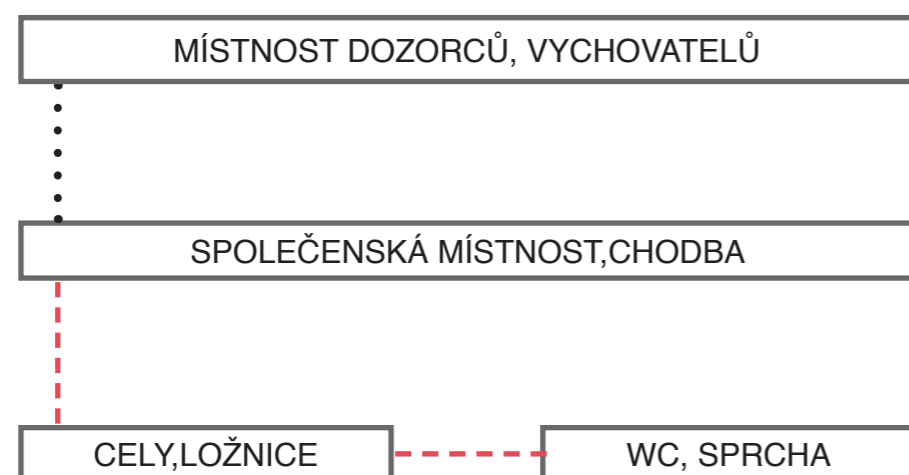
př. Světlá nad Sázavou

06.00	budíček
06.05	fyzická početní prověrka stavu
06.05 - 06.15	osobní hygiena
06.15 - 09.00	snídaně, výdej léků, úklid ubytoven
07.00 - 18.00	vycházky oddělení s ostrahou s nízkým stupněm zabezpečení
7.30	zahájení výuky ŠVS (ukončení specifikováno v rozvrhu ŠVS)
08.00 - 11.00	aktivity programu zacházení, osobní volno
09.00 - 10.00	vycházky oddělení s ostrahou se středním a vysokým zabezpečením
11.00 - 14.00	výdej oběda, výdej léků
13.00 - 17.55	aktivity programu zacházení, osobní volno
15.20 - 16.20	vycházky
16.30 - 18.30	výdej večeře
18.00 - 18.15	fyzická početní prověrka stavu
18.30 - 22.00	aktivity programu zacházení, osobní volno, sledování televizních pořadů, úklid, osobní hygiena
22.00	večerka

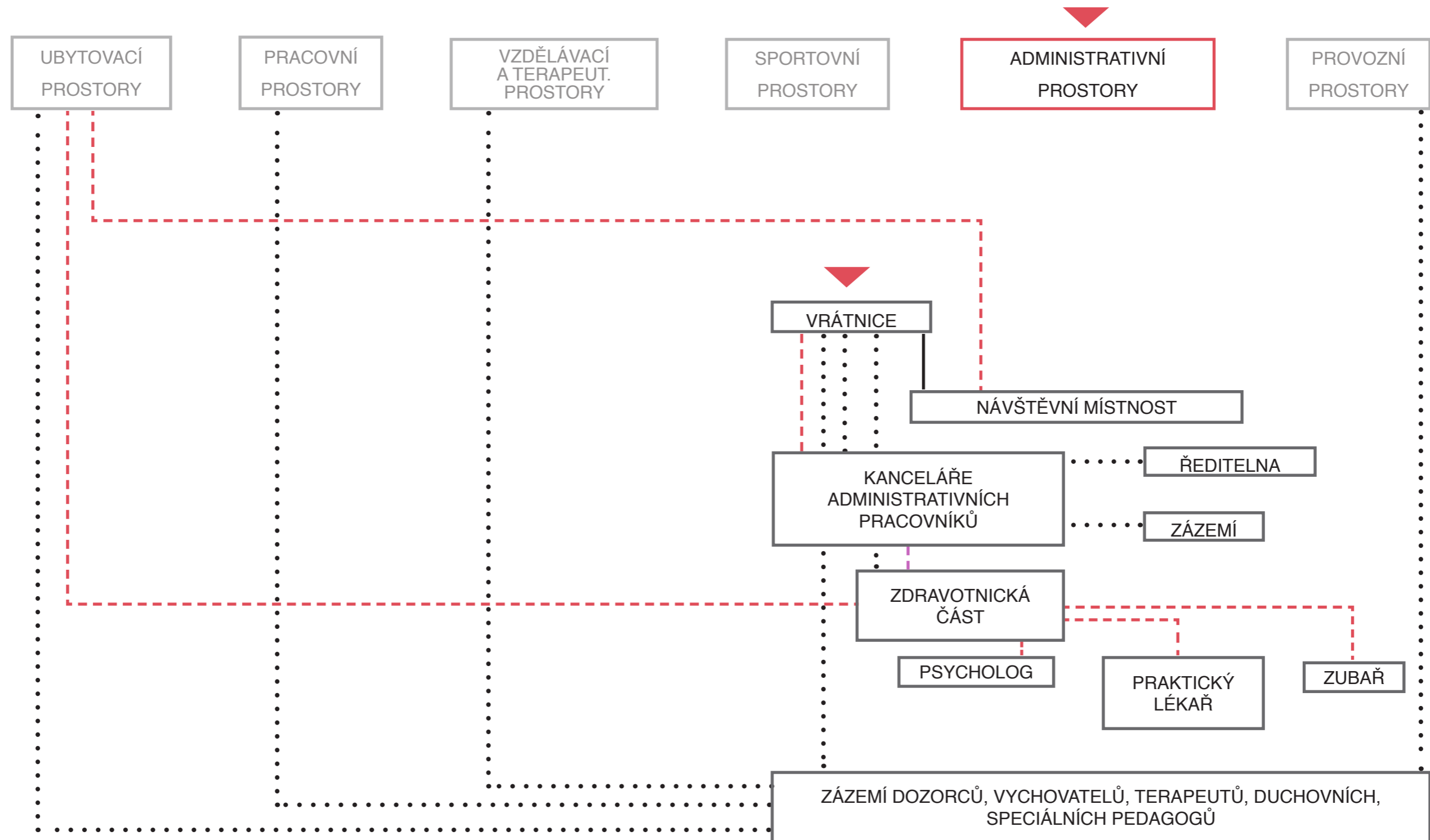
NÁVAZNOSTI KLASICKÉ VĚZNICE:
Návaznost ubytovací části

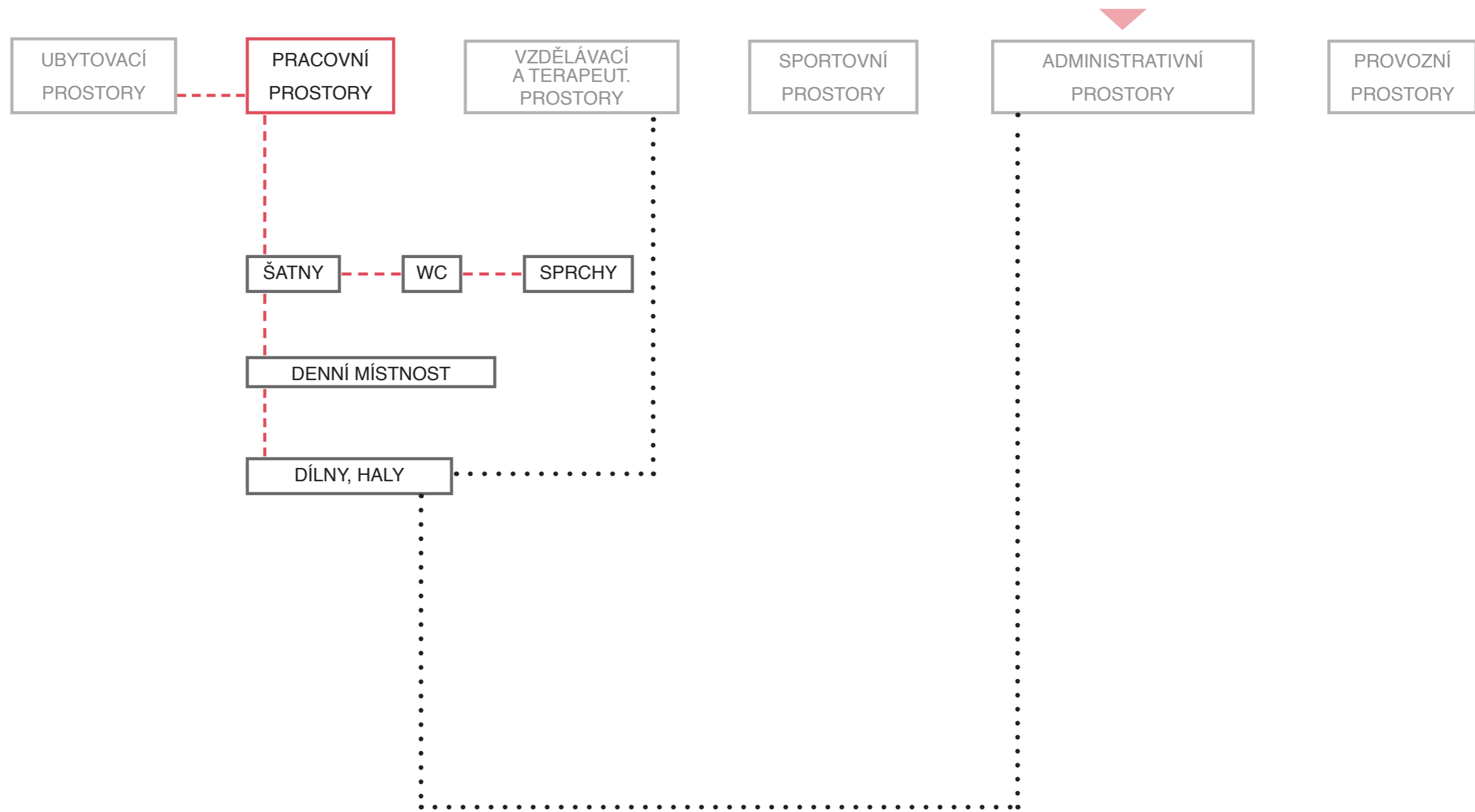
UBYTOVACÍ
PROSTORY

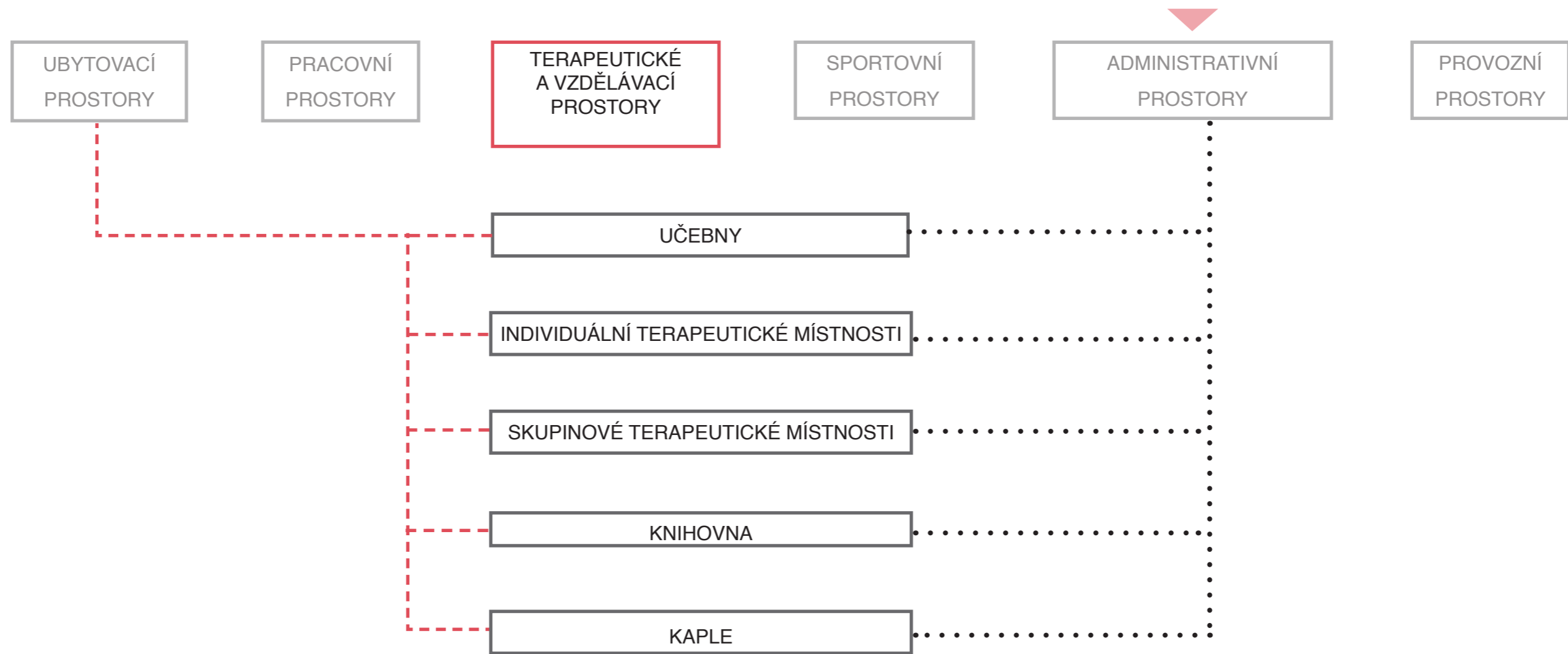
Návaznost administrativních prostorů

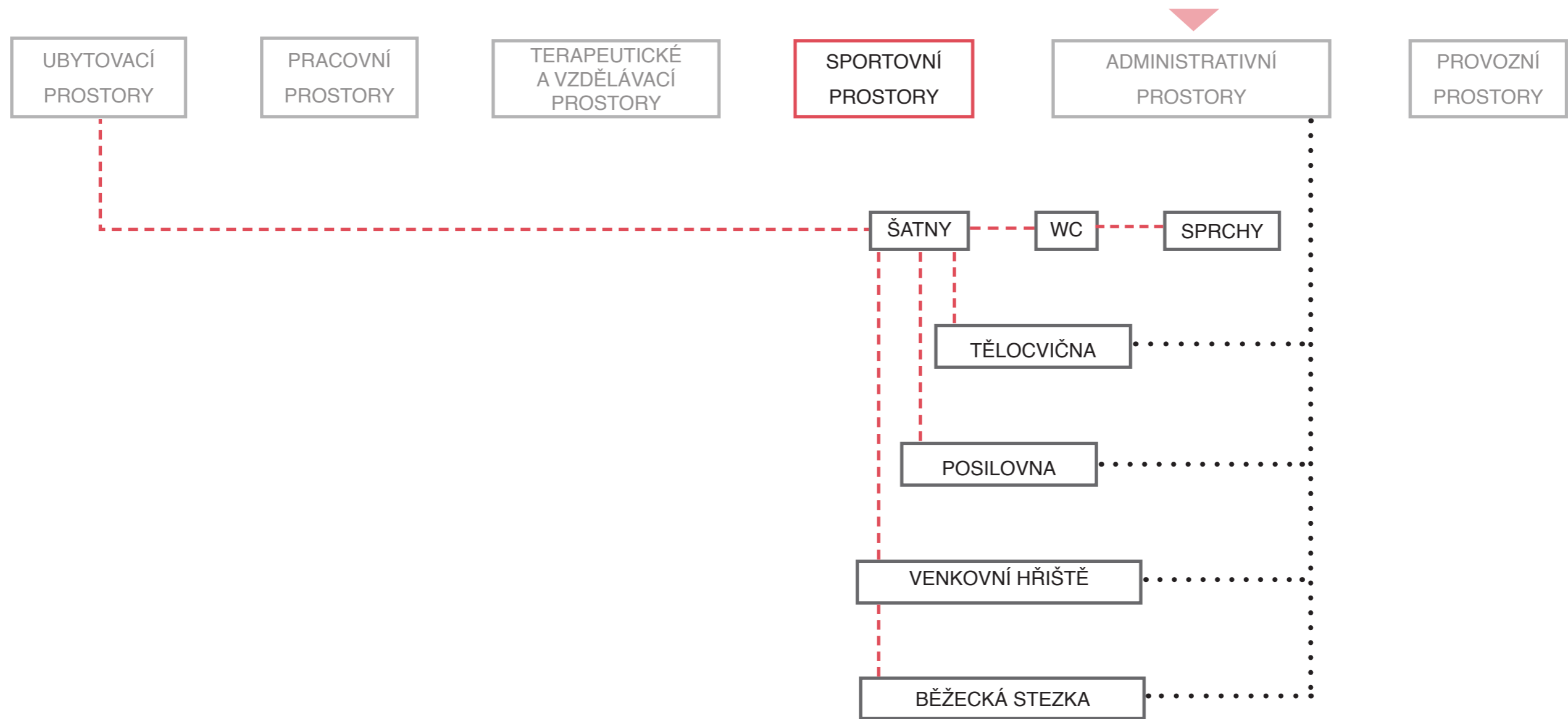
Návaznost pracovních prostorů

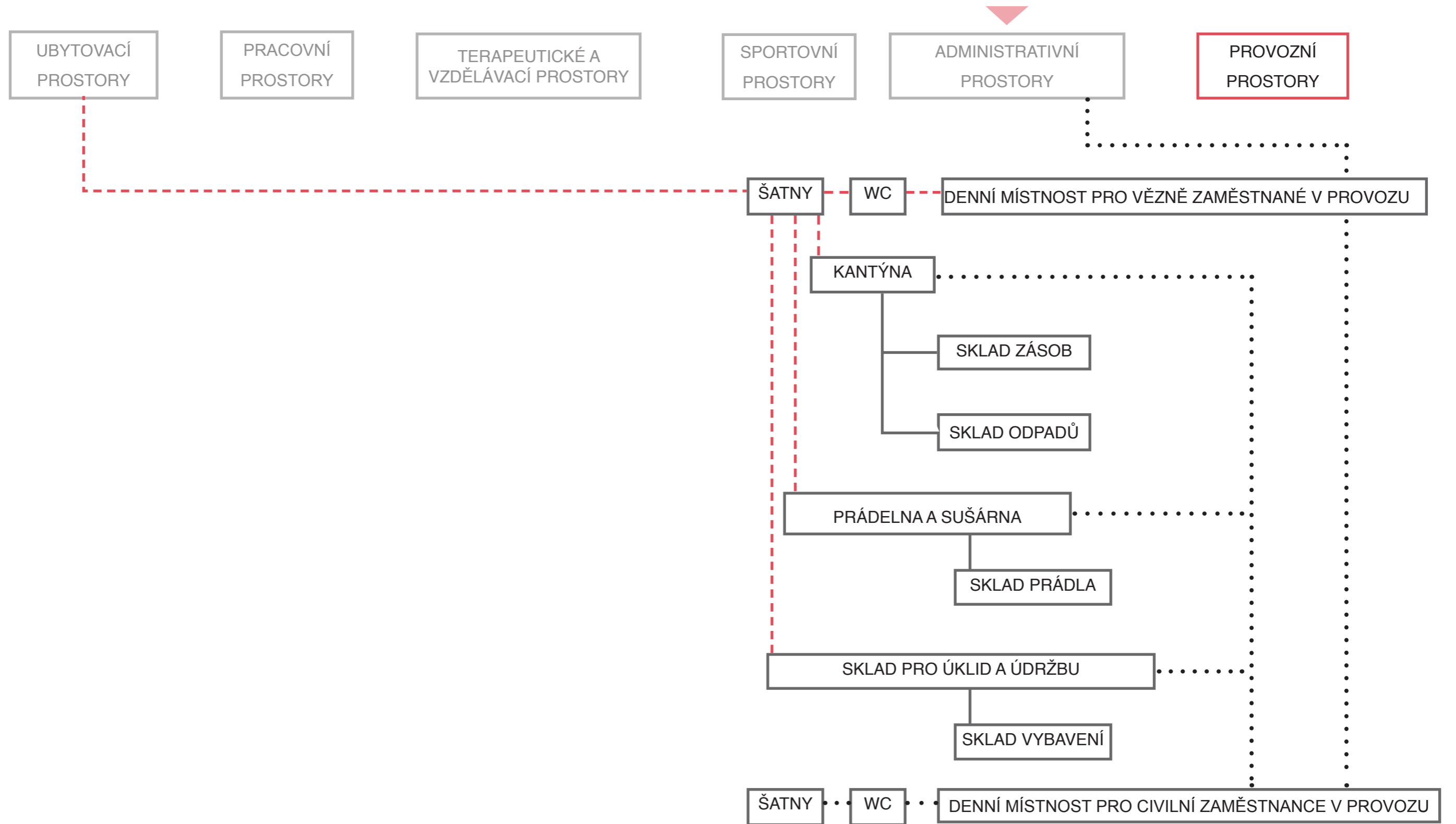
Návaznost terapeutických a vzdělávacích prostorů

Návaznost sportovní části

Návaznost provozní části

OTEVŘENÁ VĚZNICE

Tento druh věznice je v mnoha evropských modelech používán přes 70 let. Pojem „otevřená“ nevychází z principu otevření hranic, bran, ale v otevřeném přístupu zaměstnanců k odsouzeným. Velmi dobře tento systém funguje v severských státech, kde jsou do těchto věznic umisťováni vězni i s nejvyšším stupněm zabezpečení. Mezi velmi dobré příklady těchto věznic patří:

- Halden, Norsko
- Bastoy, Norsko
- Storstrom, Dánsko, aj.

Česká republika spolupracuje s norskou vězeňskou službou a snaží se některé principy těchto věznic přenést k nám. V listopadu roku 2017 byl u nás otevřen pilotní projekt otevřené věznice v Jiřicích. Na rozdíl od skandinávských států jsou v Jiřicích umisťováni vězni s nejmenším stupněm zabezpečení. Před zařízením této věznice si Vězeňská služba stanovila svou filozofii a cíle, kterých by u otevřených věznic chtěla dosáhnout.

Filozofie otevřených věznic ČR:

- Otevřené věznice by měly přinést inovativní přístup s dodržением legislativních norem – minimální izolace, minimální využívání represivních prvků, doprovázení, „koučink“)
- Zaměření se na reintegraci vězňů
- Intenzivní pracovní uplatnění odsouzených, především mimo věznici
- Reedukace sociálního chování, posilování prosociálních vzorců chování
- Pozitivní vliv prostředí na psychiku odsouzeného (napodobení civilního života)
- Vytvoření podmínek pro větší samostatnost a kompetentnost odsouzených při řešení běžných otázek

- Posílení dovedností a sebeobslužných aktivit
- Individuální přístup odborného personálu – tzv. metoda „doprovázení“
- Funkce tzv. „výstupního oddělení“

Cíl otevřených věznic ČR:

- Přispívání ke snížení rizik spojených s návratem vězňů na svobodu, snížení recidivity
- Pozitivní motivace odsouzených
- Posilování odpovědnosti odsouzených za vlastní chování a rozhodování
- Minimalizace „šoku“ po přechodu na svobodu

(*Vězeňská služba České republiky, 2018*)

Jiřice dnes slouží jako „výstupní oddělení“ – vězeň by tu měl maximálně strávit 1,5 roku před ukončením svého trestu. Minimální doba pobytu je stanovena na 6 měsíců. Kapacita této věznice je okolo 50 vězňů. Jsou ubytováni v domcích po 8 lidech (4 ložnice po dvou lůžkách), se společnou kuchyní a sociálním zázemím. Vězni budou mít předepsanou 8 hodinovou pracovní dobu u partnerských firem, nad rámec pracovní doby se budou muset starat o zvířata (králíci, klokani). Jinak je režim odsouzených volný, nemají budíček, nikdo jim neříká, co mají dělat.

I když se tento systém věznic nemusí zdát jako dostatečné nápravné zařízení pro odsouzené, není tomu tak. Vězni v těchto věznicích nejvíce postrádají svobodu. Redaktorka britského deníku The Guardian, Amelia Gentleman, navštívila norský Halden, který byl až donedávna považován na nejhumánější věznici světa.

Věznici navštívila v roce 2012. Jedná se o věznici s nejvyšší ostrahou, do které jsou umisťováni vrazi, sexuální násilníci a pedofilové. Už od počátku

ji překvapil klid a ticho ve věznici a také linoucí se vůně kávy. Nenajdete tu žádné agresivní a vykřikující vězně. Dozorci Are Hoidal nepamatuje, že by zde došlo k útoku vězně na dozorce.

Cely se odemykají vězňům v 7.30 a zamykají ve 20.30. Během dne je vězňům k dispozici mnoho pracovních, výukových a pohybových aktivit. Dokonce chtějí zavést kurz lezeckví. Are Hoidal vidí jako negativní zaměřovat fyzické aktivity na tvorbu svalů – posilovnu – považuje to za násilnické. Naopak vyzdvihuje týmové sporty.

Ostraha je zde vnímána jako motivátor, „kouč“, která je v případě potřeby nápomocná vězňům. Je zde celkem 340 zaměstnanců na 245 odsouzených.

I přes takovéto podmínky vězni tvrdí, že je to pořád jen vězení a ne luxusní hotel, se kterým je Halden srovnáván. Někteří, především drogově závislí, by byli raději v normálním vězení, kde je mnohem snazší sehnat nějaké drogy.

Noc v Haldenu vychází na 320 liber, což je v porovnání s „normální“ věznici rozdíl přes 100 liber. Rok provozu věznice pak vyjde stát v přepočtu na 3,3 mil. Kč (oproti věznicím v Anglii, kde rok vychází na 1,3 mil. Kč).

Dalším rozdílem norského systému je, že dozorcí musí projít dvouletým univerzitním kurzem, oproti anglickým, kde je to jen několik týdnů.

(*Gentleman, 2012*)

Koncept otevřených věznic funguje na základě tzv. komunity – usiluje o vytvoření komunity. Jde o vytvoření vzájemného respektu mezi vězni a personálem a naučení se komunikace a interakce mezi sebou.

Tento princip velmi dobře funguje v norské věznici Bastoy, jejíž recidivita je pouhých 16 % (oproti evropskému standardu 70%), při tom se jedná o věznici s nejvyšším stupněm zabezpečení. V noci zde bývá na 114 vězňů pouze 4-5 dozorců.

Arne Kvernvik Nilsen (guvernér věznice Bastoy)

považuje za velmi důležité, jak vězeň prožije svůj čas ve věznici, protože v podstatě každý (až na několik výjimek) se dostane zpět na svobodu.

(*James, 2011*)

NÁVRH VĚZNICE

To, jak na nás působí okolí, ve kterém trávíme čas, je velmi důležité. Už vězeňský reformátor John Howard v 19. století usiloval, aby se vězňům zlepšili životní podmínky. I přesto, že je věznice kázeňským zařízením a měla by odsouzeného „potrestat“ - to je neopominutelný fakt - je důležité, aby z odsouzeného v důsledku nehumánního prostředí nevzešel ještě více deprimovaný člověk. Je třeba myslet na to, že takový člověk bude jednou propuštěn zpět do společnosti. Odsouzení, jejichž výše trestu je vyměřena roky, případně desítkami let, jsou často po propuštění zadlužení, vytrženi z běžného života a jejich návrat do společnosti je velmi složitý (mnohdy i nemožný).

Ráda bych v návrhu věznice pokračovala v myšlence našeho pilotního projektu v Jiřicích s odkazem na architekturu novodobých skandinávských věznic. Vytvoření jakési „přestupní stanice“ mezi vězeňským životem a životem na svobodě. Myslí si ale, že šanci na takovéto výstupní oddělení by měli dostat i odsouzení ve vězení se středním, a především vysokým stupněm zabezpečení (Jiřice spadají pod nízký stupeň zabezpečení), kde v důsledku vážnosti trestu bývá jejich izolování nejdelší. A čím delší je pobyt ve věznici, tím hůře se začleňuje zpět do společnosti. Proto bych ráda navrhla mužskou otevřenou věznici se středím či vysokým stupněm zabezpečení.

Vězni by za dobré chování dostali možnost dokončit svůj trest ve věznici s otevřeným režimem. Maximální doba pobytu by neměla přesáhnout 3 roky, minimální doba by se pohybovala na hranici 1 roku. V případě jakéhokoliv kázeňského prohřešku by byl odsouzený navrácen zpět, do klasické věznice pro výkon trestu.

Věznice by měla fungovat na principu komunity – vězni si sami připravují jídlo, udržují areál věznice

i částečně samotné objekty. Ve věznici budou vybavené dílny, ve kterých by fungovala standardní pracovní doba. Vězni by měli možnost školit se v nabízených oborech, případně si doplnit studium.

Věznice by měla nabízet dostatečné sportovní vyžití, včetně hřiště pro týmové sporty.

Kapacita věznice by měla být okolo 50 odsouzených.

Téma věznice je velmi kontroverzním tématem. Mnoho lidí na něj má jasný a hodně podobný názor - je to instituce, kde je třeba trestat, místo nekomfortní a pocitově chladné, bez lidského přístupu. Jako společnost bychom ale měli myslet na to, že tito lidé se jednoho dne vrátí mezi nás. A jakým způsobem se začlení závisí na tom, jak svůj trest ve věznicích prožijí.

REFERENCE

Halden

- Norsko
- 2010
- 30 ha

Norský věznice Halden je považována za nejhumánnější věznici světa. Současně je jedná o zařízení s nejvyšším stupněm ostrahy. Její kapacita je okolo 250 vězňů. Každá cela veliká 10 m2 má svou koupelnu a televizi s plochou obrazovkou. Věznice nemá typické bezpečnostní prvky jako je ostnatý drát, strážné věže či elektrický plot. Okolo věznice je postavena betonová zeď (6 m vysoká) a okna

mají bezpečnostní skla.

Věznici navrhlo dánské architektonické studio Eric Moller Architects a norské studio HLM Arkitektur AS. Exteriér věznice je kombinací cihel, betonu, dřeva a oceli. Celý komplex má připomínat jakousi „vesnici“, která má navodit pocit komunity.

O chod věznice obstarává přibližně 340 zaměstnanců.

Bastøy

- Norsko
- 1982
- Ostrov veliký 2,6 km²

Věznice Bastøy se rozprostírá na ostrově vzdáleném přibližně 75 km od Osla. Jedná se o věznici s nízkým stupněm zabezpečení. Je zde odsouzeno 115 vězňů. Ve věznici pracuje přibližně 70 zaměstnanců. Jsou zde minimální bezpečnostní prvky, odsouzení bydlí v chatkách a starají se o chod věznice. Vězni se musí starat o domácí zvířata nebo

štípat dříví, aj. Po práci je odsouzených k dispozici odpočinek na pláži, tenisové kurty či vyjíždky na koních. Věznice se snaží získat titul první ekologické věznice na světě.

Věznice se pyšní velmi malou recidivitou – 16%, což je veliký rozdíl oproti evropskému standardu, který je 70%.

Storstrøm

- Dánsko
- 2017
- 3,2 ha

Věznice patří k jedné z nehumánnějších věznic světa. Její provoz je dělen do několika objektů – ubytovací, administrativní, kulturně – společenský, dílny, aj. Ve středu areálu se nachází objekt pro společenské aktivity s hřištěm, učebnami, kaplí či meditační místností. Okolo tohoto centra jsou rozestavěné ubytovací objekty. Cely o velikosti 13 m² jsou jednolůžkové s vlastní koupelnou. Okna cel jsou vůči fasádě zkosená, aby bylo uvnitř cely dostatek soukromí. Každé křídlo s celami má společnou kuchyňku, kde si vězni připravují jídlo. Prostředí má mít na odsouzené pozitivní vliv a motivovat k návratu ke spořádanému životu. Bezpečnost zajišťuje 1,3 km dlouhá zeď.

Poblíž areálu se nachází umělé jezero, do kterého je sbírána dešťová voda a také solární panely, které vyprodukují 30-40% potřebné energie pro chod věznice.

Návrh věznice pochází od architektonického studia C. F. Moller.

Společenské centrum

Dvoupodlažní objekt kruhového půdorysu. Fasáda

objektu je z velké části prosklená. Uprostřed objektu se nachází basketbalové hřiště, na které se navázáno sociální zázemí objektu. Okolo hřiště jsou rozmístěny ostatní společenské místnosti jako je knihovna, meditační místnost, kaple, koncertní místnost, učebny, kuchyňka a dvě zimní zahrady.

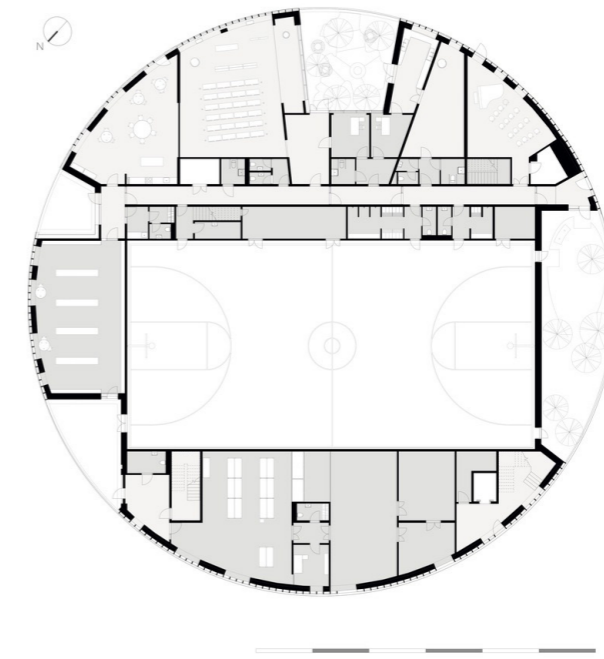
Ubytovací objekt

Dvoupodlažní objekt velmi členitého půdorysu. Budova má dvě křídla určená pouze celám, na patře jednoho křídla se nachází 14 jednolůžkových cel, včetně bezbariérové cely. Na cely navazují kuchyňky s jídelním koutem. Uprostřed celého objektu je umístěna recepce se zázemím pro zaměstnance. Dále jsou v budově dvě zimní zahrady a dílny. Celkem je v areálu 5 ubytovacích objektů.

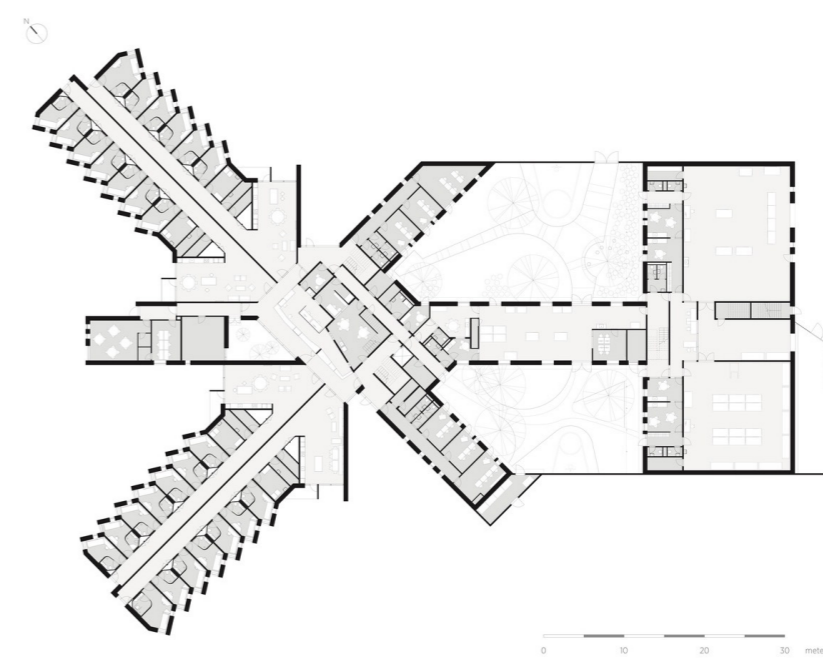
Zázemí zaměstnanců

Budova zázemí zaměstnanců je umístěna při vstupu do areálu. Uvnitř se nachází 9 jednolůžkových pokojů, školící a zasedací místnosti a kuchyňka s jídelním koutem.

Společenské centrum

Ubytovací objekt

Mas d'Enric

- Španělsko
- 2012
- 13 ha

Areál věznice se nachází v lesích, poblíž města Tarragona. Celý návrh dobře pracuje s morfologií terénu a okolo věznice vytváří systém valů. Jedná se o kompaktní celek, kterému dominuje centrální otevřený prostor. Ubytovací prostory jsou členěny do obytných bloků ve tvaru písmene „U“. Celkem je zde 9 bloků, které mají tři nadzemní podlaží. Každý blok ubytuje 64 vězňů, cely jsou jednolůžkové s vlastní koupelnou. Cely jsou umístěné ve druhém a třetím nadzemím podlaží, v 1.NP se nachází jídelna, výukové prostory a prostor pro sportovní činnosti.

Při vstupu do areálu se nachází recepce s administrativní částí. Za vstupem následují dílny, ošetrovna a část se samovazebními celami. Dále následují obytné bloky a na konci areálu se nachází kulturní zařízení.

Objekty mají z velké části prosklené přízemí. Exteriér objektů v celém areálu je navržen včetně

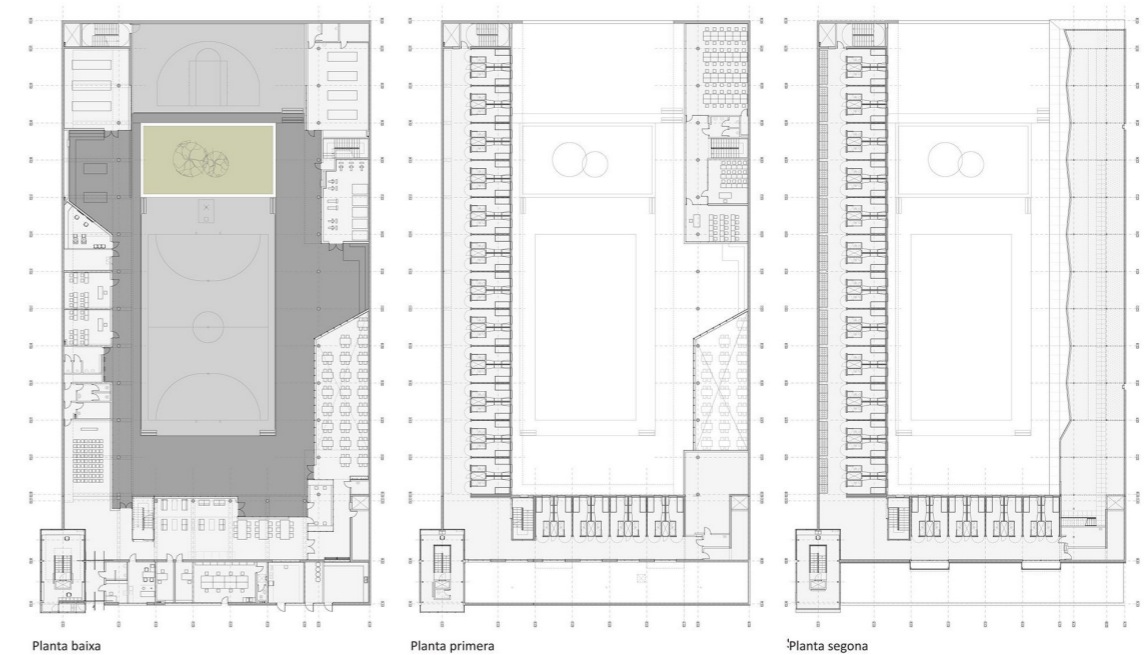
střech v odstínech zelené.

Návrh pochází od architektonického studia AiB estudi d'arquitectes, Estudi PSP Arquitectura. Sám autor, Roger Paez i Blanch, se k návrhu vyjádřil:

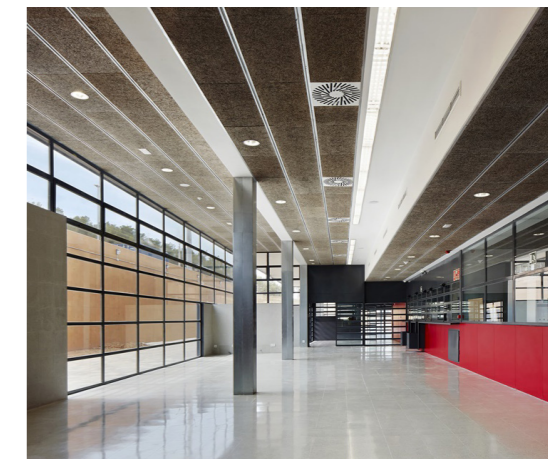
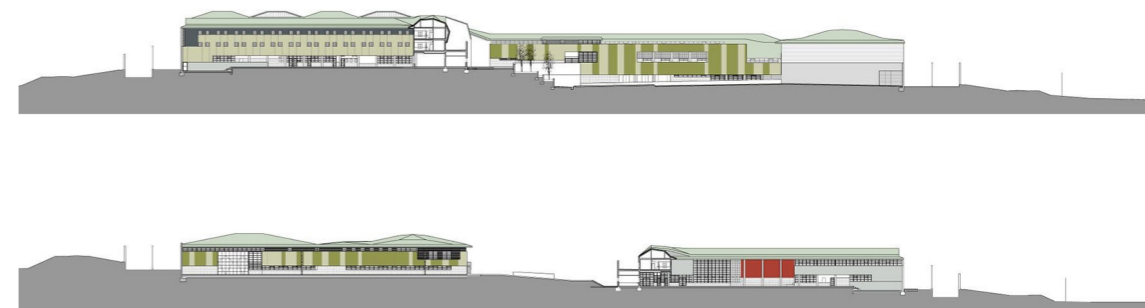
I když se zadání věznice může zdát jako extrémní zadání, musíme tuto instituci umět přijmout, ačkoliv představuje jakési selhání společenské smlouvy. Jsou dvě možnosti, jak s konceptem této instituce pracovat – buď ji zamaskovat nebo ji zviditelnit. Koncept by měl odpovídat dvěma protichůdným požadavkům – uvěznění, jako kázeňský nástroj, který má konkrétní fyzické hranice, a začlenění, kdy je nutné vytvářet životní prostor. Tyto požadavky nelze vyřešit elegantním způsobem. Požadavek „začlenění“ je velmi důležitý aspekt, jak navrátit trestaného zpět do společnosti. (AiB estudi d'arquitectes, 2016)

Ubytovací objekt

Řezy

Ny Anstalt

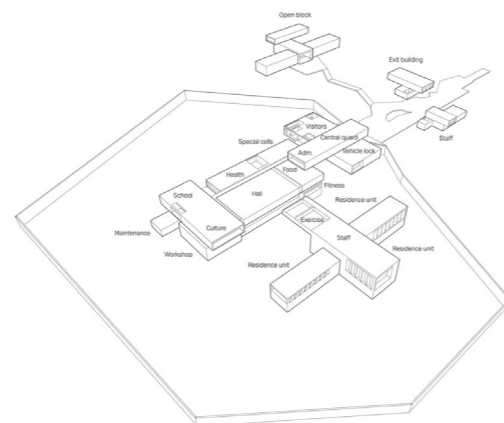
- Grónsko
- 2019 (ve výstavbě)
- 0,8 ha

Nově zřízené nápravné zařízení se nachází u městečka Nuuk, v Grónsku. Návrh byl vybrán na základě soutěže v roce 2013 a patří architektonické kanceláři Schmidt Hammer Lassen Architect (ve spolupráci s Friis & Moltke Architects). Zařízení spadá pod správu dánské vězeňské služby.

Jedná se o několik propojených objektů. Pět obytných sekcí obsahuje 76 cel pro odsouzené, z toho 40 je s maximální ostrahou. Celý jsou velké 13 m². Zařízení je velmi dobře vybavené - velká hala,

kulturní centrum, škola, dílny, kostel aj. Objekt je umístěn ve svahu mimo Nuuk a jeho umístění spolu s okolní divokou přírodou má napomoci rehabilitaci a zabraňovat násilí. Jeho režim má nastolit režim v co možná největší míře podobný normálnímu životu, to má napomoci lepšímu začlenění do společnosti.

Návrh kombinuje tři hlavní materiály – beton, dřevo a corten.

Holmsheidi

- Island
- 2016
- 37 ha

Ženská věznice Holmsheidi se nachází poblíž Reykjavíku. Návrh byl vybrán na základě soutěže a pochází od architektonického studia Arkis architektar. Celá budova je postavena z monolitického betonu,

fasáda ubytovací části je pokryta cortenem. Uvnitř se nachází 56 jednolůžkových cel. Jedná se o věznici se středním stupněm zabezpečení.

LOKALITA

HISTORIE KARLÍNA

Obec Karlín byla založena roku 1817 na tehdejším Špitálském poli a pojmenována na počest manželky Františka I. Karolíny Augusty. Původně se užívaly i jiné názvy např. Těšnov, V Zahradách nebo Poříčské předměstí, ale ani jeden z názvů se neujal. Jméno Špitálské pole území získalo díky městskému špitálu pro nemocné infekčními chorobami, ze kterého se později stal chudobinec. V 16. století byly na tomto území založeny dvě papírny a prachovna, ale vše ukončila Třicetiletá válka, po které na tomto území nezůstalo jediné stavení.

K pomalému osidlování začalo znovu docházet až v druhé polovině 17. století. Ve 30. letech 18. století byla postaven objekt Invalidovny. Ve druhé polovině 18. století zde dochází k velkému nárůstu usedlostí a začaly se zde objevovat velké manufaktury. Vznikající továrny se staly předzvěstí průmyslové funkce této oblasti. Nacházela se zde plynárna, několik mlýnů, ale dařilo se zde i menším živnostníkům. Oficiálně byl Karlín založen císařem roku 1817. Úplně původní název byl Karolinenthal, ale to bylo špatně přeložitelné do češtiny, proto se přistoupilo k názvu Karlín.

Průmyslové předměstí usilovalo o svou samosprávu, což se mu také povedlo a roku 1839 byli zvoleni první reprezentanti obce mezi než patřil např. Leopold Jerusalem (po něm Jerusalemský ostrov). O pár let později se znovu stalo poddanskou osadou a opravdové autonomie se dočkalo až roku 1848 po zrušení vrchnostenského zřízení.

Na urbanistickém řešení Karlína se podílel Jiří Fischer, který se snažil držet pravoúhlého schématu s obdélnými bloky.

Oficiálně se jako předměstí Karlín mohl označovat až roku 1903, po schválení císařem. O rok později získal Karlín svůj vlastní městský znak. V

roce 1922 byl připojen k Praze, což bylo později než část Libeň (ta byla připojena roku 1901). V té době zde stálo 30 stavení a žilo zde 2 500 obyvatel (dnes žije v Karlíně okolo 15 000 obyvatel). Velký rozvoj pro Karlín znamenala stavba železnice a zbourání městských hradeb. Roku 1875 se zde proháněla první koňská tramvaj a roku 1907 první elektrická tramvaj.

(Broncová, 1996)

r. 1920

POZEMEK

Zadaný pozemek se nachází v samém srdci Prahy, v ulici Pernerova v Karlíně. Pozemek obdélníhového tvaru o velikosti přibližně 9 000 m² z jihu lemuje vrch Vítkov spolu s železnicí.

Dynamicky rozvíjející se oblast kombinuje původní zástavbu s moderní architekturou. Poblíž parcely se nachází novostavba administrativní budova Butterfly Karlín, naproti moderně zrekonstruované Forum Karlín. V současné době je část pozemku nevyužívána, zarostlá náletovou zelení, a druhá část slouží jako parkoviště. Ze západní strany k pozemku dobíhá nedokončený obytný blok, jemuž dominuje slepý štít se světlíkem. Na východě par-

kovací plocha přechází do malého parku s kapličkou. Pozemek je obehnan plotem z pletiva a vrch Vítkov ukončuje cihlovou zdi.

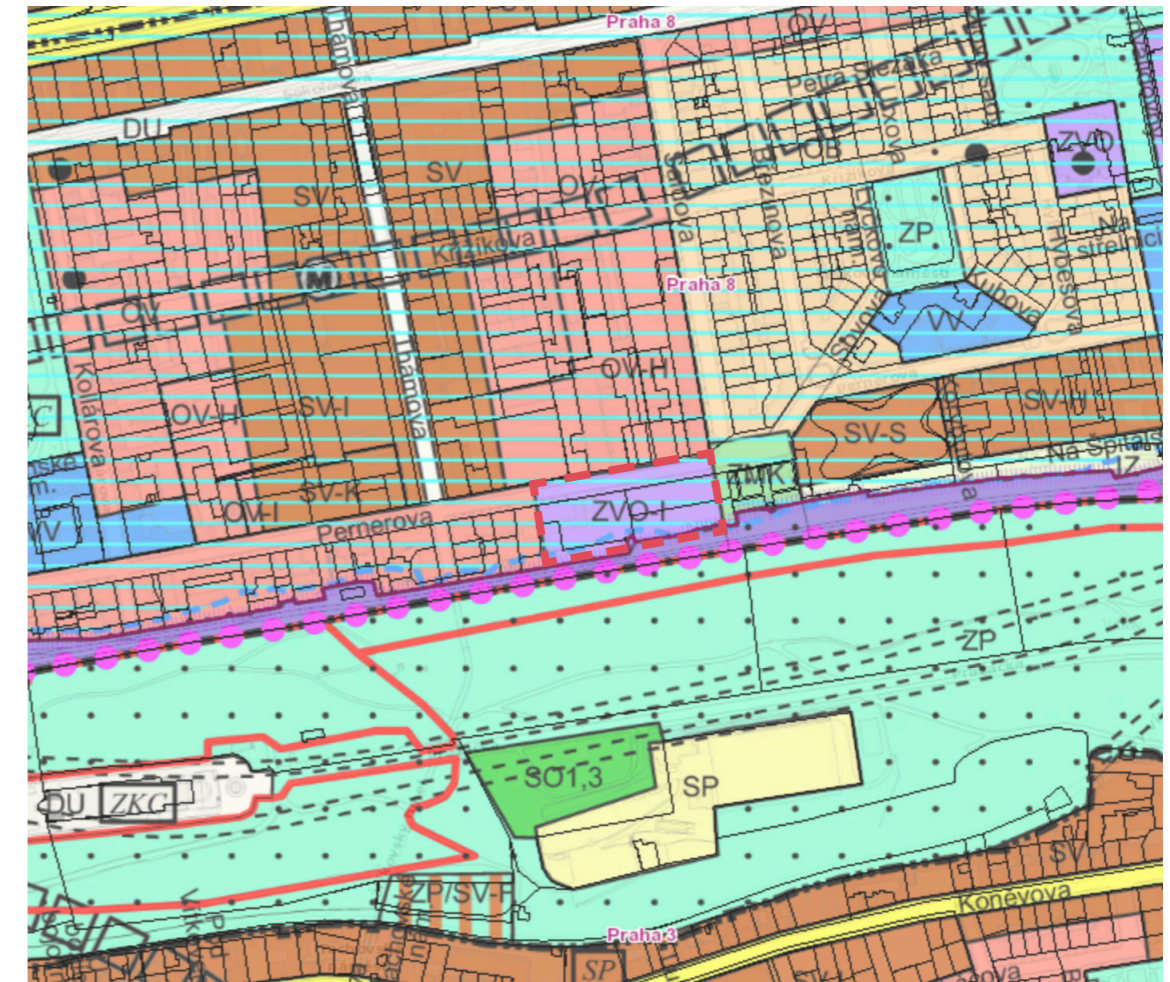
Okolní zástavba je výškově velmi různorodá - od dvoupodlažních objektů po osmipodlažní budovu Fora Karlín. Pozemek má dobrou dopravní dostupnost. V docházkové vzdálenosti se nachází dvě tramvajové zastávky - Urxova a Křížikova - a zastávka metra Křížikova.

ÚZEMNÍ PLÁN

Dle územního plánu je pozemek určen zvláštním komplexům občanského vybavení (ZVO = ostatní). Pozemek se nachází v záplavovém území a v oblasti se zákazem stavby výškových budov. Na parcelu zasahuje ochranné pásmo železnice.

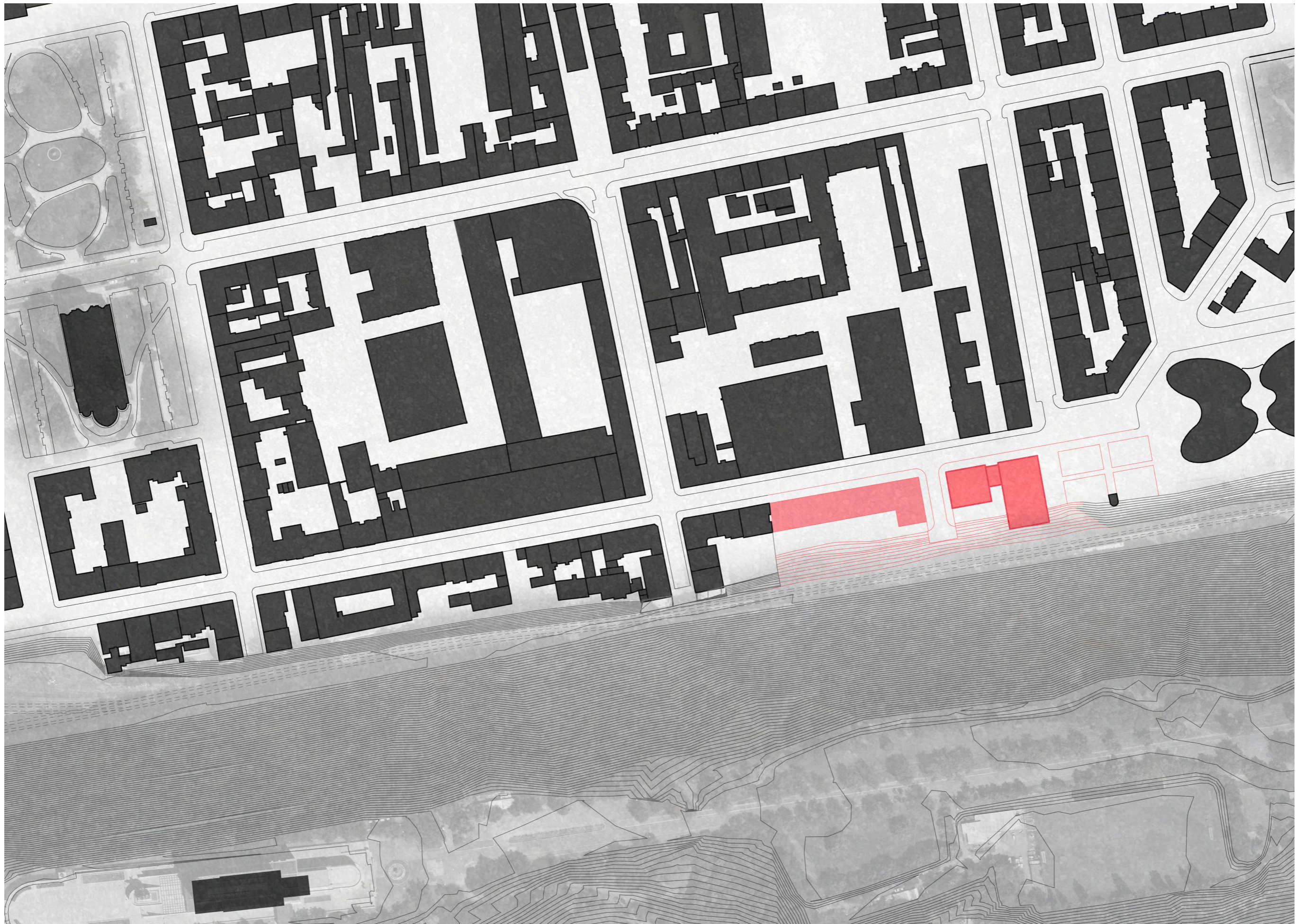
Území se nachází na rozhraní městských částí Prahy 8 a Prahy 3.

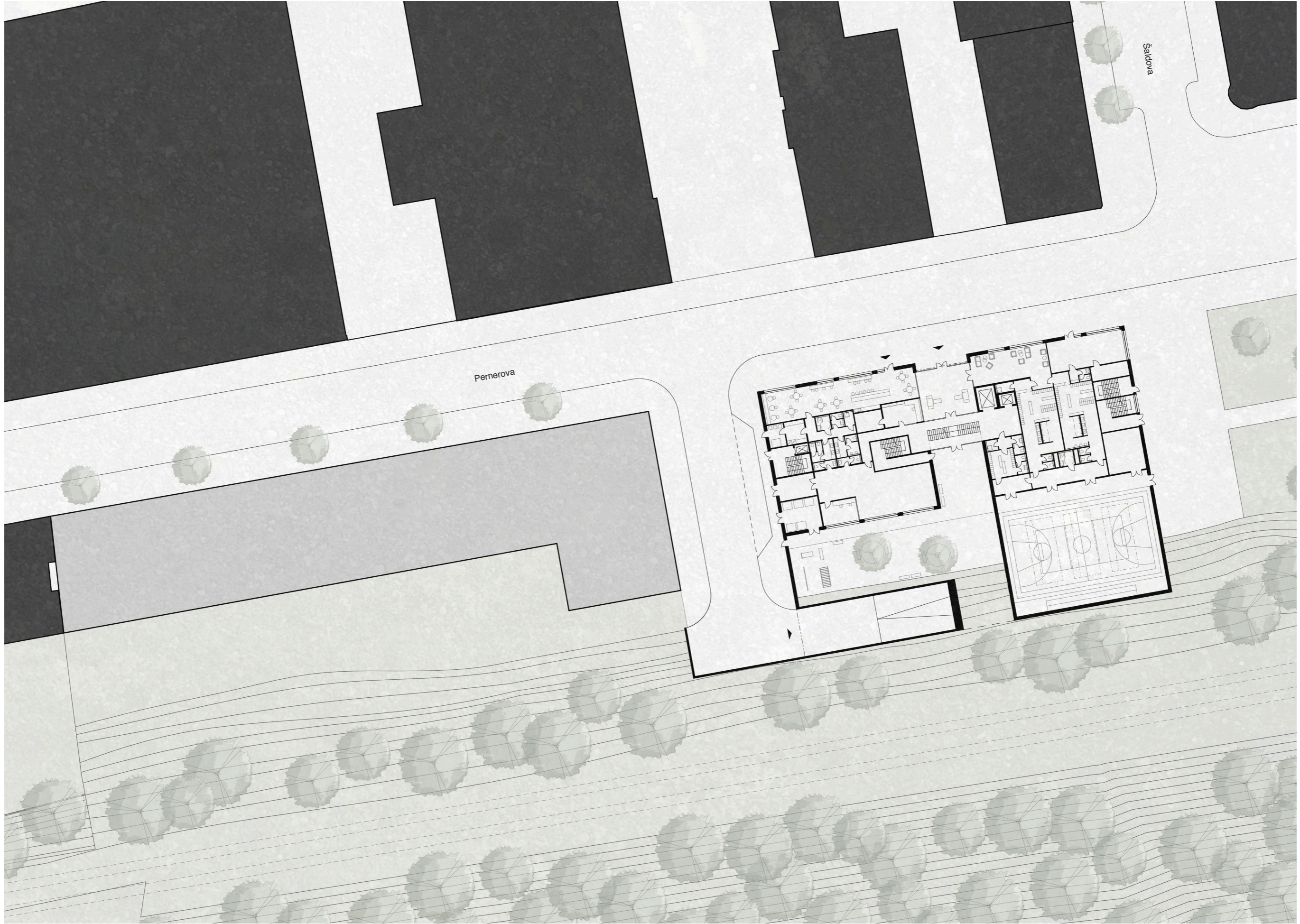
NÁVRH

Šaldova

situace širších vztahů

HMOTOVÝ KONCEPT

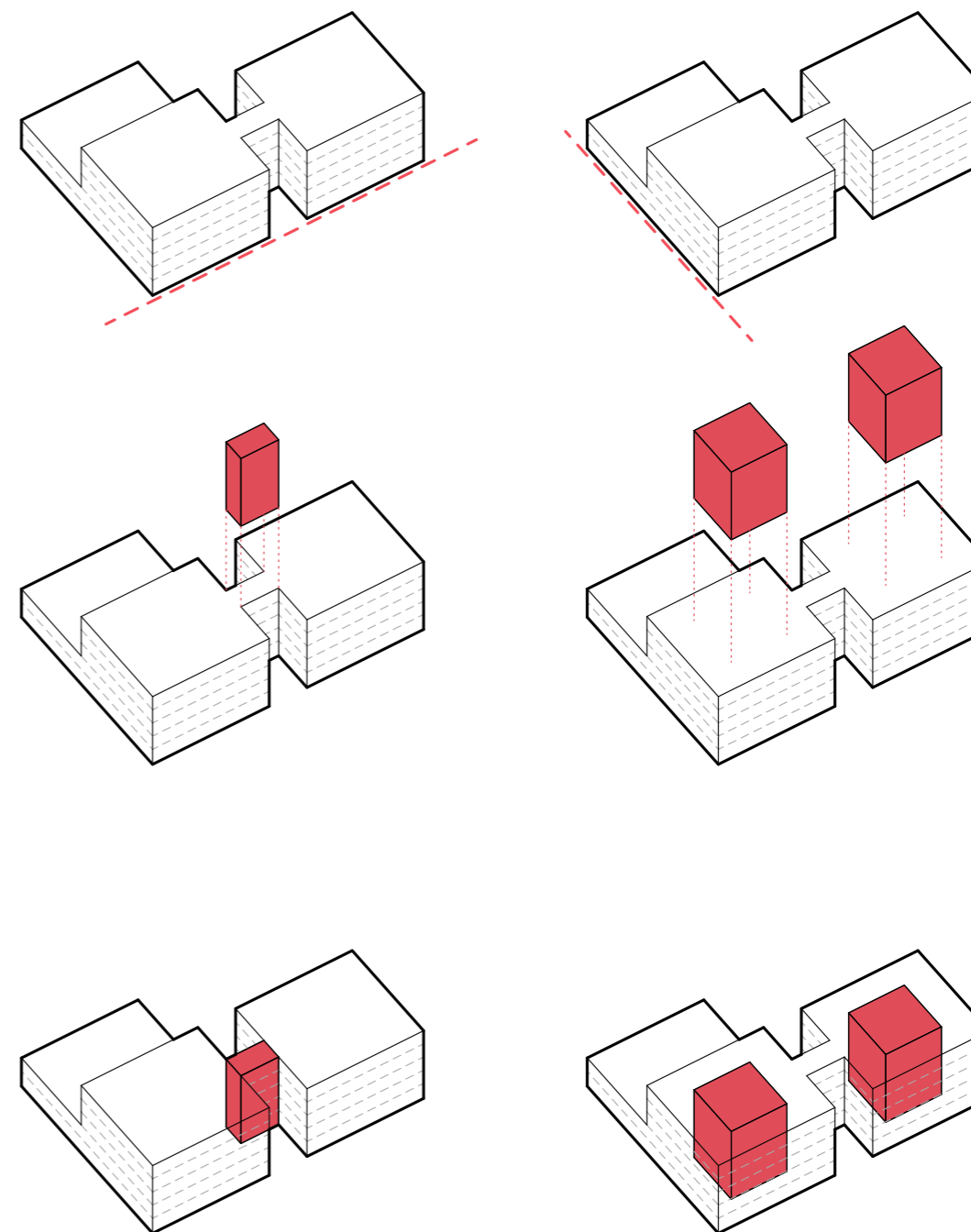
Řešení celkového urbanismu pozemku vychází z obtížné návaznosti na stávající slepý štít obytného domu v ulici Pernerova. Na pětipodlažní objekt navazují dostavbou nového obytného bloku obdobné výšky. Objekt věznice je tedy umístěn do východní části pozemku.

Návrh odstraňuje nynější zeď v zadní části parcely, ke které „dobíhá“ kopec Vítkov, a nechává svah volně přejít do roviny. Terén je nově modelován po celé délce pozemku.

Objekt věznice drží uliční čáru a svým počátkem navazuje na protější rohový objekt. Po východní straně věznice by do budoucna mohlo vzniknout nové pěší propojení na vrch Vítkov. Svou výškou navazuje objekt na okolní objekty.

Objekt tvoří dvě hmoty propojené komunikačním jádrem. Dominantou obou hmot jsou atria, která slouží ke komunikaci a zároveň k osvětlení hluboké dispozice objektu. Ve východní hmotě je umístěno komunikační atrium, skrz které se zaměstnanci a odsouzení dostávají do jednotlivých prostor. V západní – ubytovací – části atrium slouží jako zdroj světla. Atrium je zasklené neprůhledným sklem, aby nedocházelo k vizuálnímu kontaktu vězňů v jednotlivých odděleních. Zároveň může sloužit k provětrání společenských částí a chodeb v ubytovací části.

Obě atria začínají od druhého nadzemního podlaží.

STAVEBNÍ PROGRAM

Věznice je navržena jako komplexní objekt. Je zaměřena především na terapii vězňů – arteterapii, muzikoterapii aj. Vězňům je zajištěno ubytování, dále jsou v objektu prostory pro terapii a vzdělávání, sportovní zázemí, kavárna, prádelna a administrativní část věznice.

Věznice nabízí veřejnosti pronajimatelné prostory a služby. Sportovní sál má navržené dostatečné hygienické zázemí a šatny pro pronájem např. školám, které se nekříží se zázemím vězňů. Dále je v prostorách věznice umístěna prádelna, která slouží v první řadě věznicím, ale má dostatečnou kapacitu pro veřejnost (př. hotelové provozy). Kavárnu, umístěnou při uliční fasádě, budou provozovat a obsluhovat sami vězni. V přízemí je také umístěna obchodní plocha určená k pronájmu.

Ubytovací část tvoří 8 ubytovacích oddělení na 4 patrech. Oddělení je určeno 7 vězňům. Celkem se zde nachází 52 jednolůžkových cel a 2 dvoulůžkové bezbariérové cely. Každé oddělení má svou kuchyň, ve které si vězni sami vaří, a společenskou část. Na podlaží se nachází jedna úklidová místnost, společná pro 2 oddělení.

Sportovní sál umístění v zadní části objektu (dále od uliční fronty) je převýšen přes dvě nadzemní podlaží a je částečně zahlouben do terénu. Sál je dostatečně velký pro hraní týmových her, případně pro umístění menší lezecké stěny. K sálu náleží dostatečné zázemí pro veřejnost a samostatné zázemí určené vězňům.

Kavárna je umístěna při uliční frontě a má vlastní vstup z ulice, oddělený od vstupu do věznice. Plocha kavárny je 114 m².

Prádelna je situována do dvora věznice. Příjem a

odvoz prádla je zajištěn z boční (nově navržené) ulice.

Celkem 4 **ateliéry** jsou umístěny ve 2.NP. Ateliéry jsou určeny především pro arteterapii a případnou výrobu menších předmětů či součástek.

Věznice má k dispozici 3 **učebny** - 2 klasické učebny, 1 počítačová učebna - sloužící pro vzdělávání vězňů. Učebny jsou umístěny ve 3.NP.

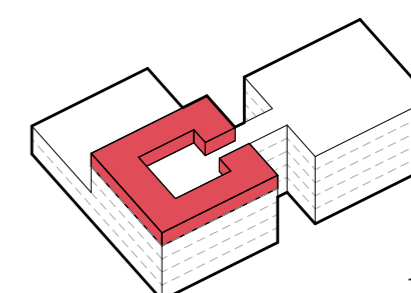
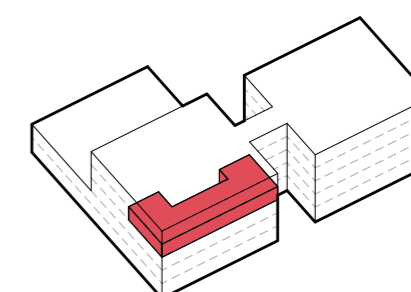
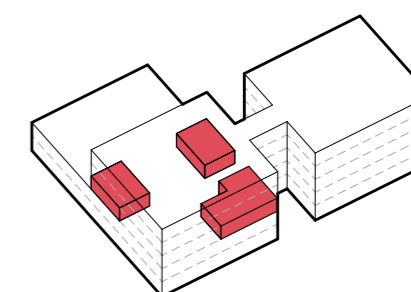
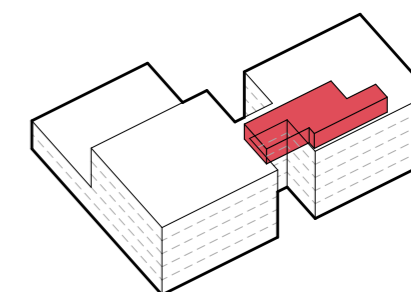
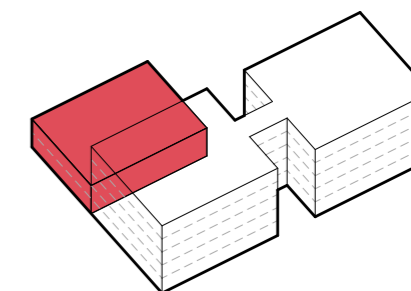
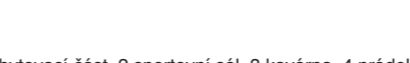
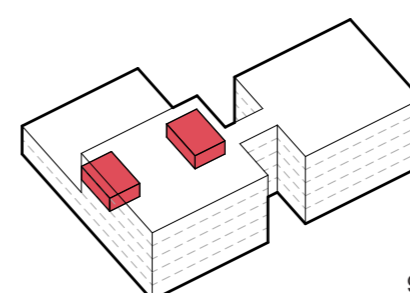
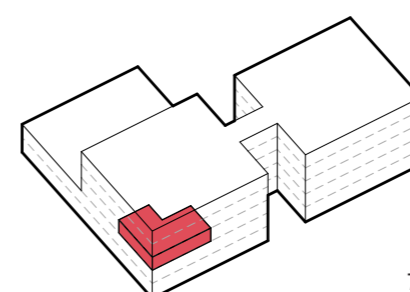
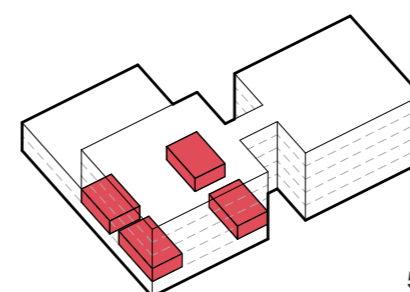
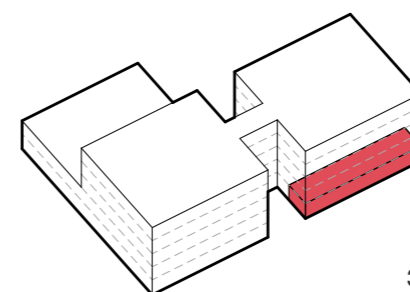
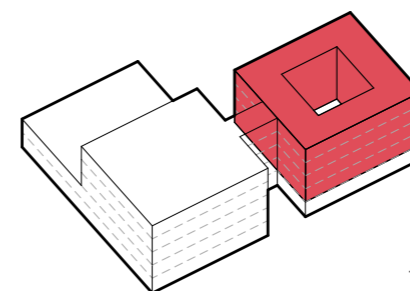
Knihovna je umístěna na patře spolu s učebnami a její velikost je 87 m².

Terapie spolu se zázemím psychologa a sociologa je umístěna ve 4.NP. Pro skupinové terapie je zde navržena velká terapeutická místnost, pro terapie jednotlivců je určena menší terapeutická místnost. Na patře se nachází tzv. místnost ticha, sloužící k meditaci či duchovním potřebám.

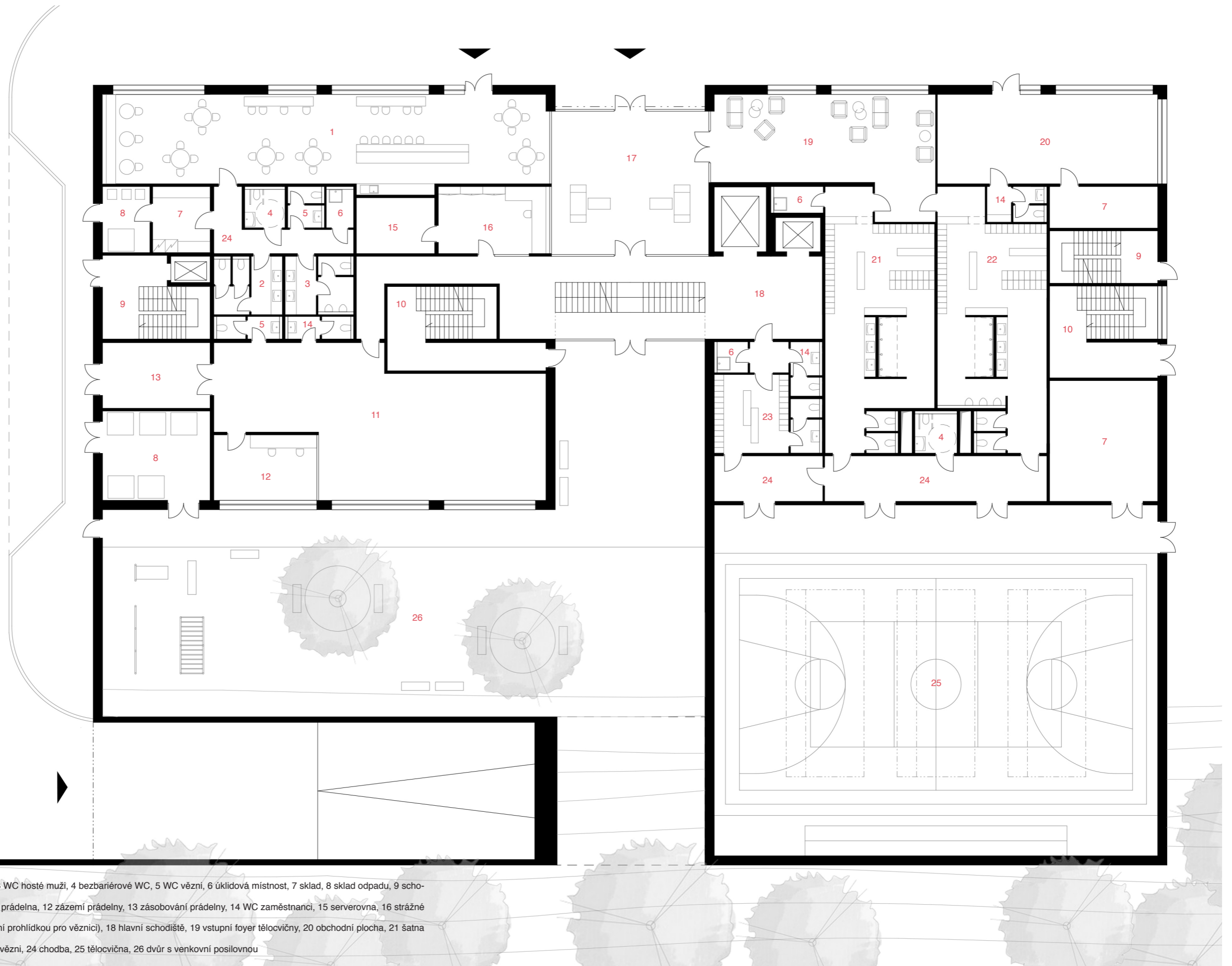
Na stejném patře spolu s terapeutickou částí je umístěna **zdravotnická část** – ordinace praktického lékaře a ordinace zubaře. Obě ordinace jsou určeny pro práci externích lékařů, docházejících do věznice. U ordinace praktického lékaře navržena místnost se dvěma lůžky sloužící ke karanténě infekčních osob.

V **administrativní části** v 5.NP se nachází kanceláře vedení a dozoru. Je zde navrženo také zázemí zaměstnanců – šatna a denní místnost.

Parkování je zajištěno pod věznicí ve dvou podzemních podlažích. Celkem je zde 100 parkovacích míst a 4 parkovací místa pro invalidní osoby. V garážích jsou umístěny sklady a technické místnosti.

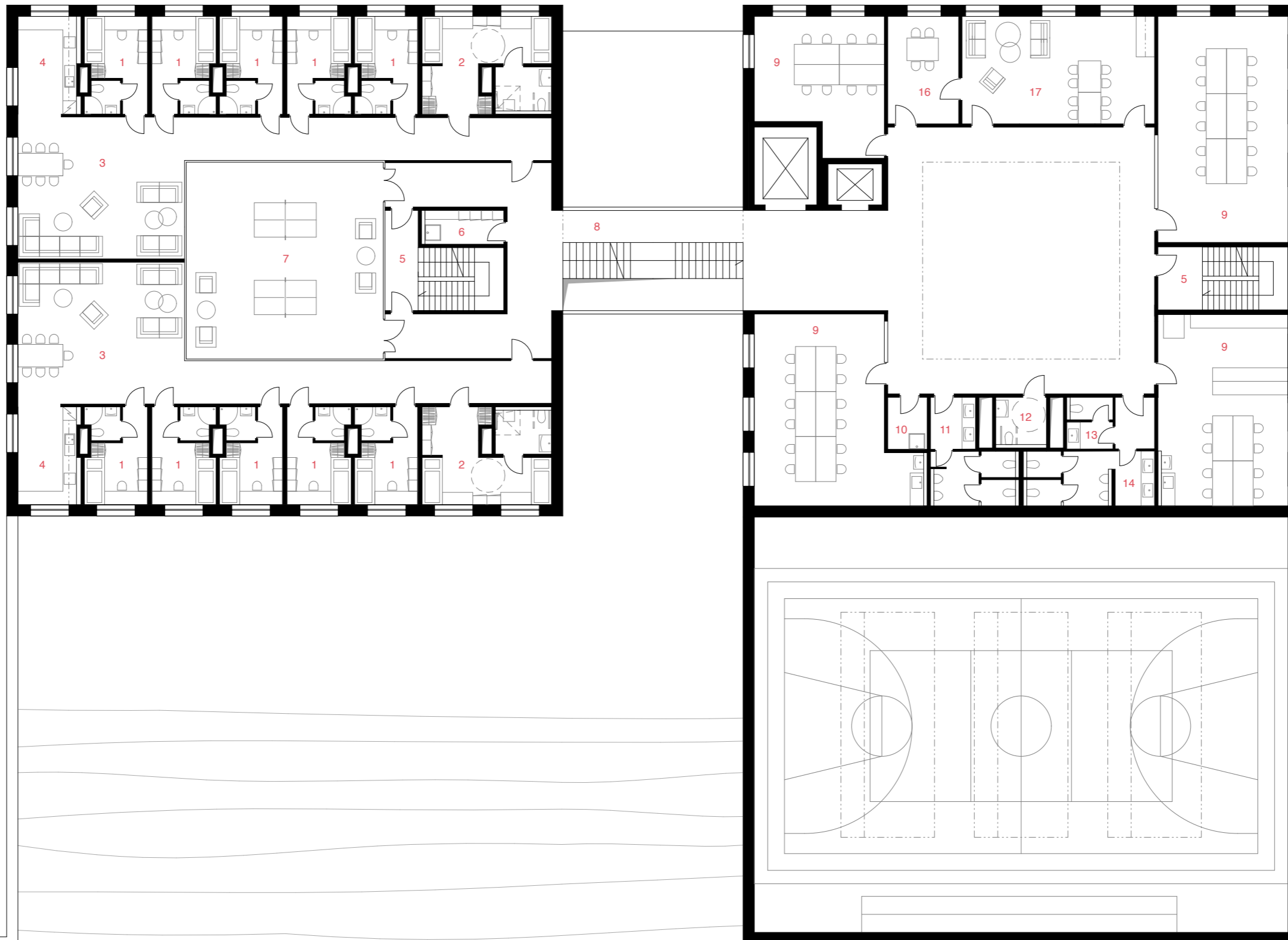

1 ubytovací část, 2 sportovní sál, 3 kavárna, 4 prádelna, 5 ateliéry, 6 učebny, 7 knihovna, 8 terapie, 9 zdravotnická část, 10 administrativa

1 kavárna, 2 WC hosté ženy, 3 WC hosté muži, 4 bezbariérové WC, 5 WC vězni, 6 úklidová místnost, 7 sklad, 8 sklad odpadu, 9 schodiště parkoviště, 10 CHÚC, 11 prádelna, 12 zázemí prádelny, 13 zásobování prádelny, 14 WC zaměstnanci, 15 serverovna, 16 strážné stanoviště, 17 vstup (s kontrolní prohlídkou pro vězňáky), 18 hlavní schodiště, 19 vstupní foyer tělocvičny, 20 obchodní plocha, 21 šatna ženy, 22 šatna muži, 23 šatna vězňáky, 24 chodba, 25 tělocvična, 26 dvůr s venkovní posilovnou

1 NP

1 cela, 2 bezbariérová cela, 3 společenská místnost, 4 kuchyň, 5 CHÚC, 6 úklidová místnost, 7 atrium, 8 hlavní schodiště, 9 ateliér,

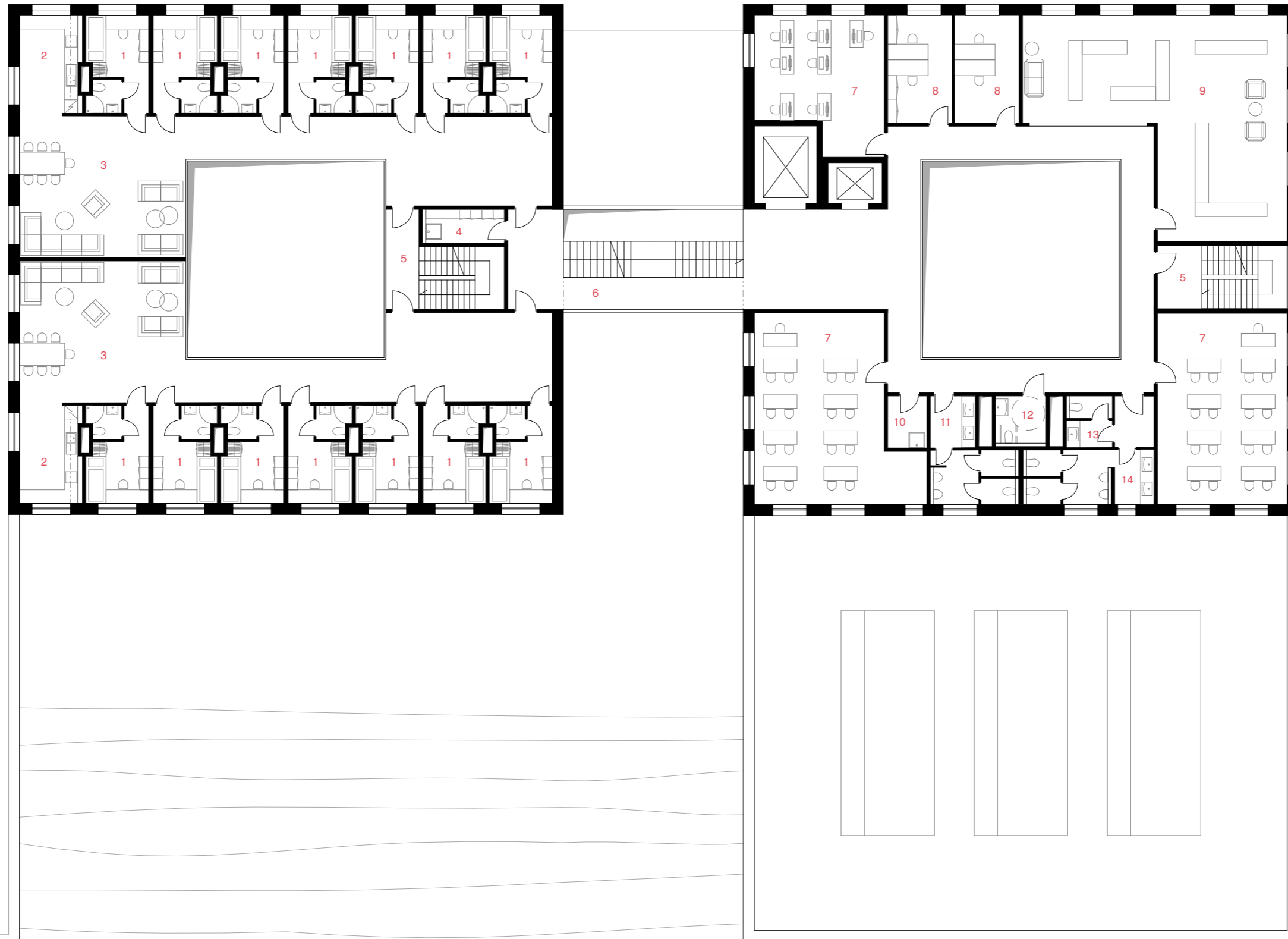
10 úklidová místnost, 11 WC vězni, 12 barierové WC, 13 WC zaměstnanci ženy, 14 WC zaměstnanci muži, 15 návštěvní místnost

malá, 16 návštěvní místnost velká

2 NP

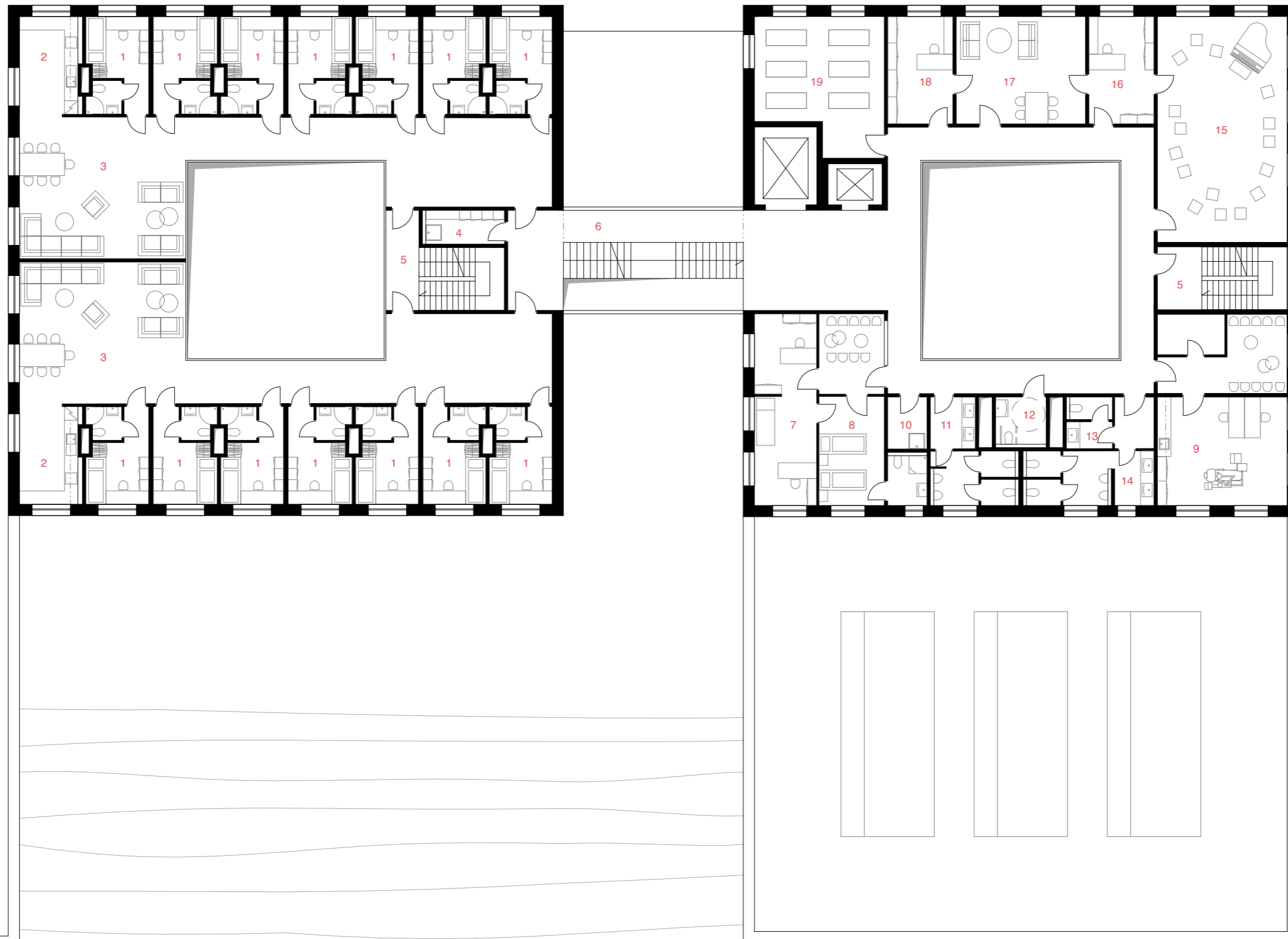
atrium

1 cela, 2 kuchyň, 3 společenská místnost, 4 úklidová místnost, 5 CHÚC, 6 hlavní schodiště, 7 učebna, 8 zázemí externích pedagogů,

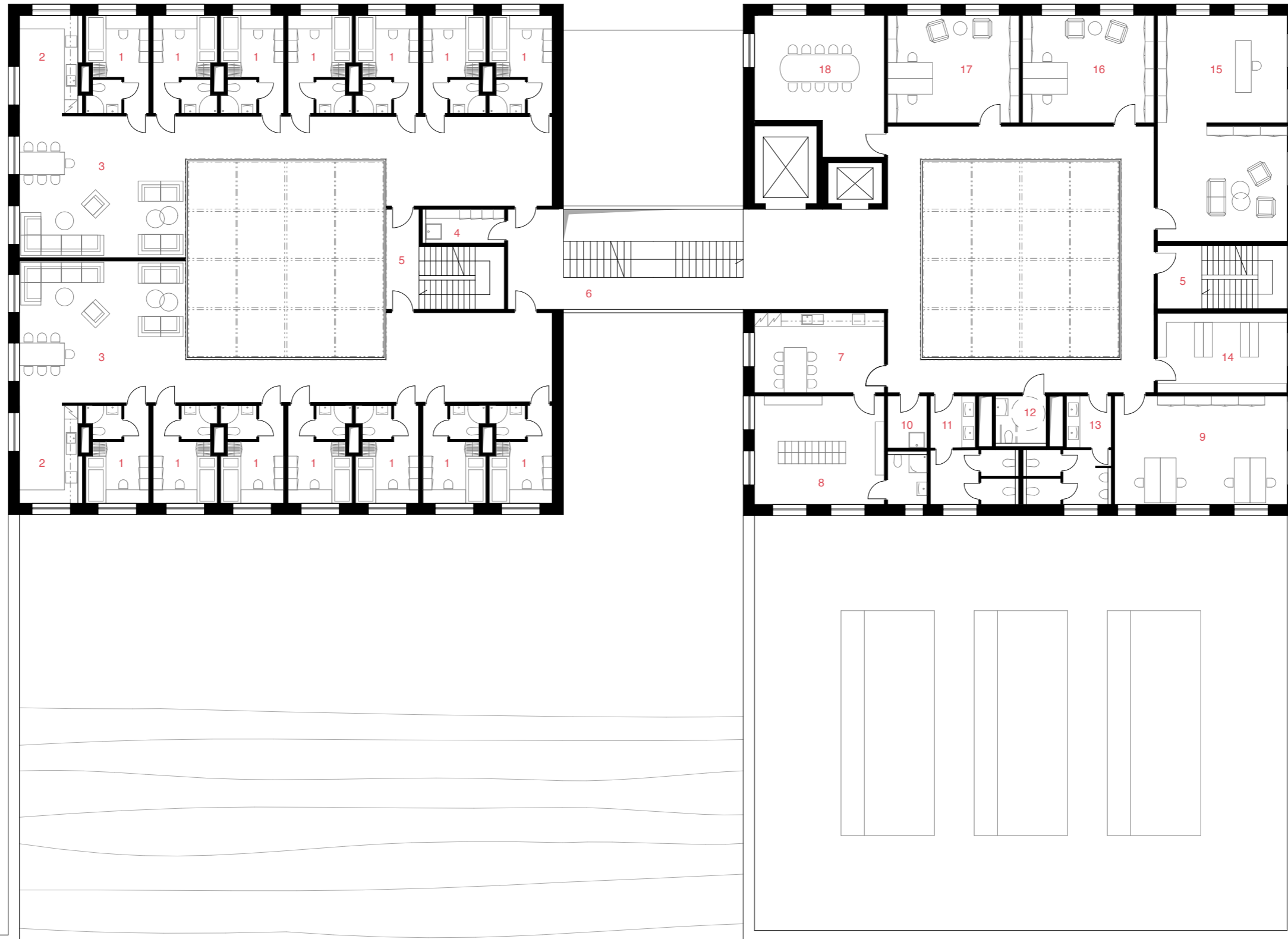
9 knihovna, 10 úklidová místnost, 11 WC vězni, 12 barbariérové WC, 13 WC zaměstnanci ženy, 14 WC zaměstnanci muži

1 cela, 2 kuchyň, 3 společenská místnost, 4 úklidová místnost, 5 CHÚC, 6 hlavní schodiště, 7 ordinace externího praktického lékaře,
 8 lůžka s karanténou, 9 ordinace externího zubaře, 10 úklidová místnost, 11 WC vězni, 12 berbariérové WC, 13 WC zaměstnanci ženy,
 14 WC zaměstnanci muži, 15 velká terapeutická místnost, 16 zázemí psychologa, 17 malá terapeutická místnost, 18 zázemí sociologa,
 19 místnost ticha

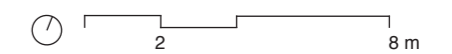
4 NP

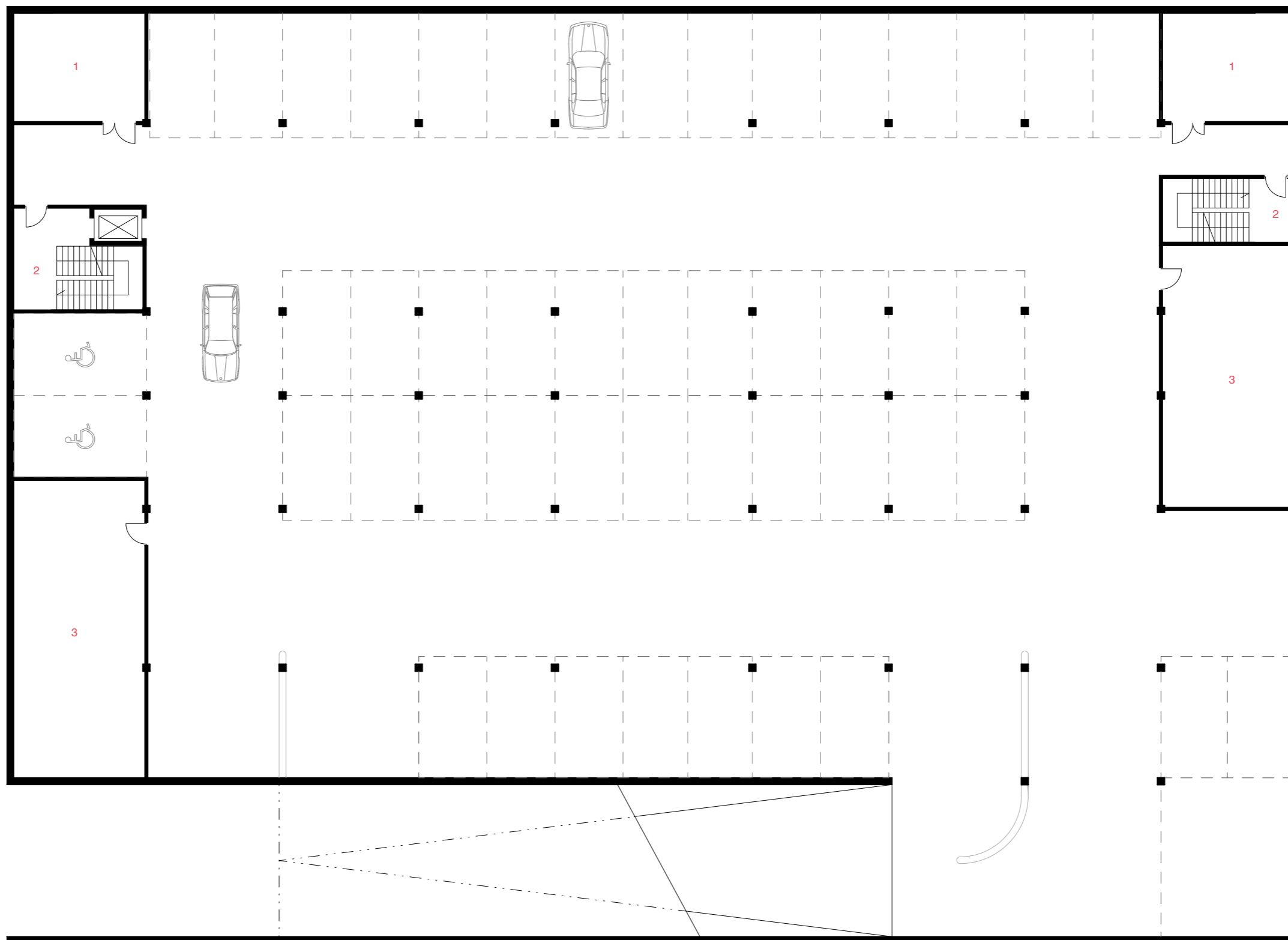
1 cela, 2 kuchyň, 3 společenská místnost, 4 úklidová místnost, 5 CHÚC, 6 hlavní schodiště, 7 ordinace externího praktického lékaře,
 8 lůžka s karanténou, 9 ordinace externího zubaře, 10 úklidová místnost, 11 WC vězni, 12 berbariérové WC, 13 WC zaměstnanci ženy,
 14 WC zaměstnanci muži, 15 velká terapeutická místnost, 16 zázemí psychologa, 17 malá terapeutická místnost, 18 zázemí sociologa

5 NP

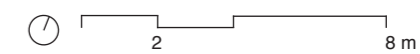
vstup

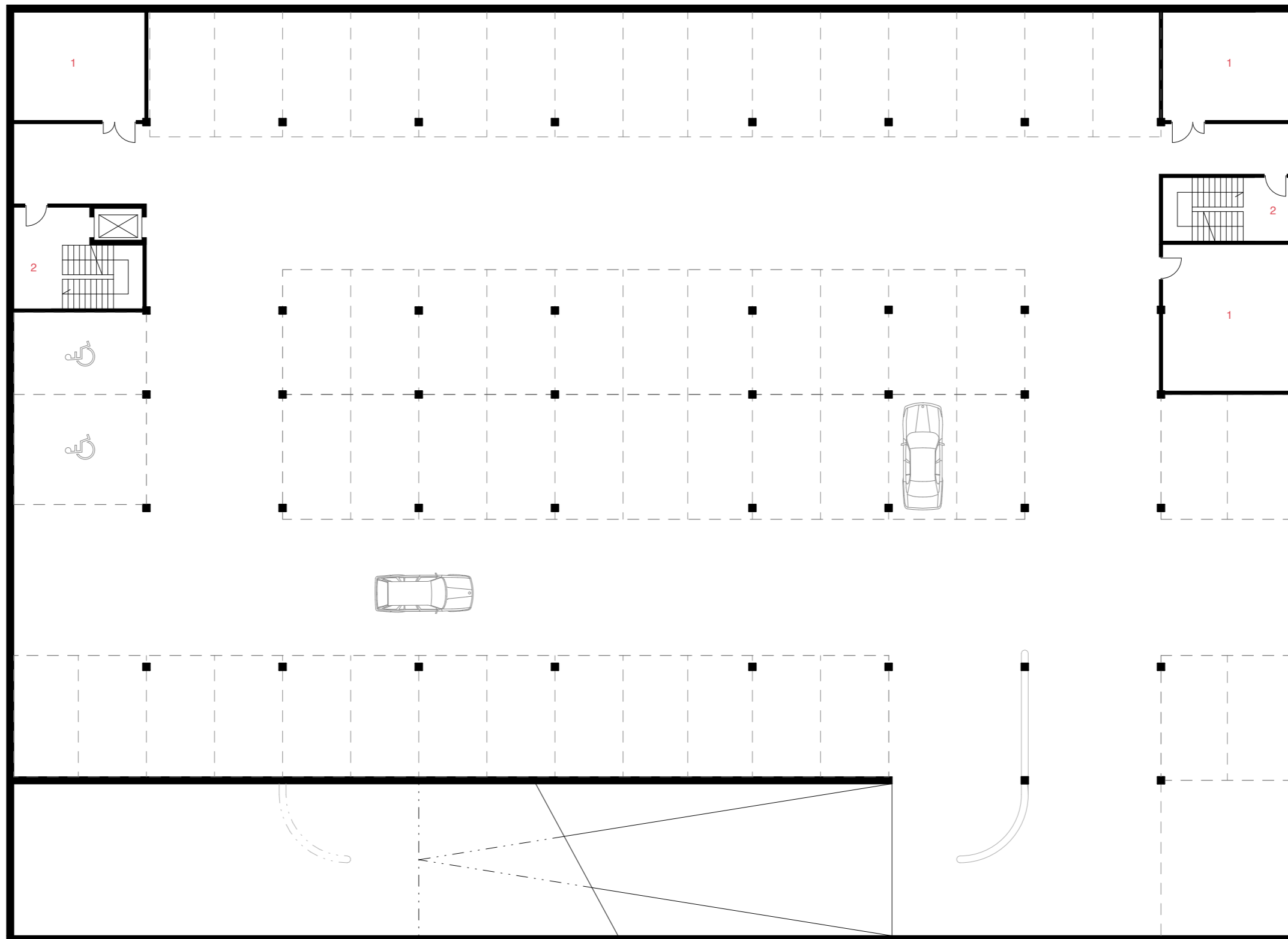

1 sklad, 2 schodiště, 3 technická místnost

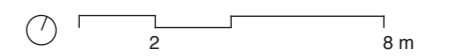
1 PP

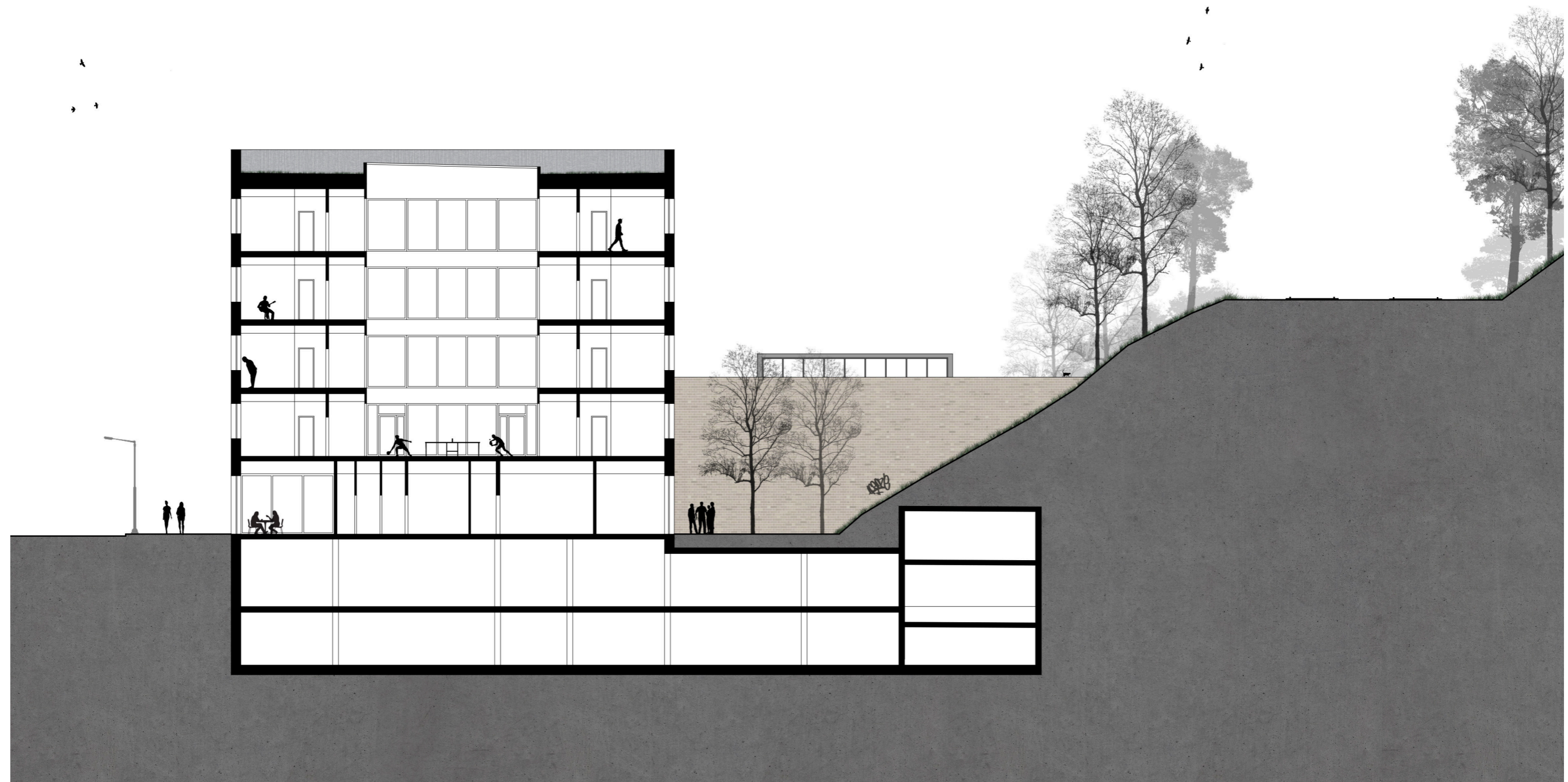
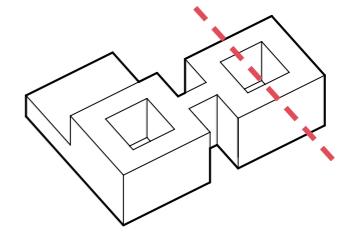
1 sklad, 2 schodiště

2 PP

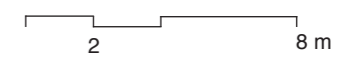

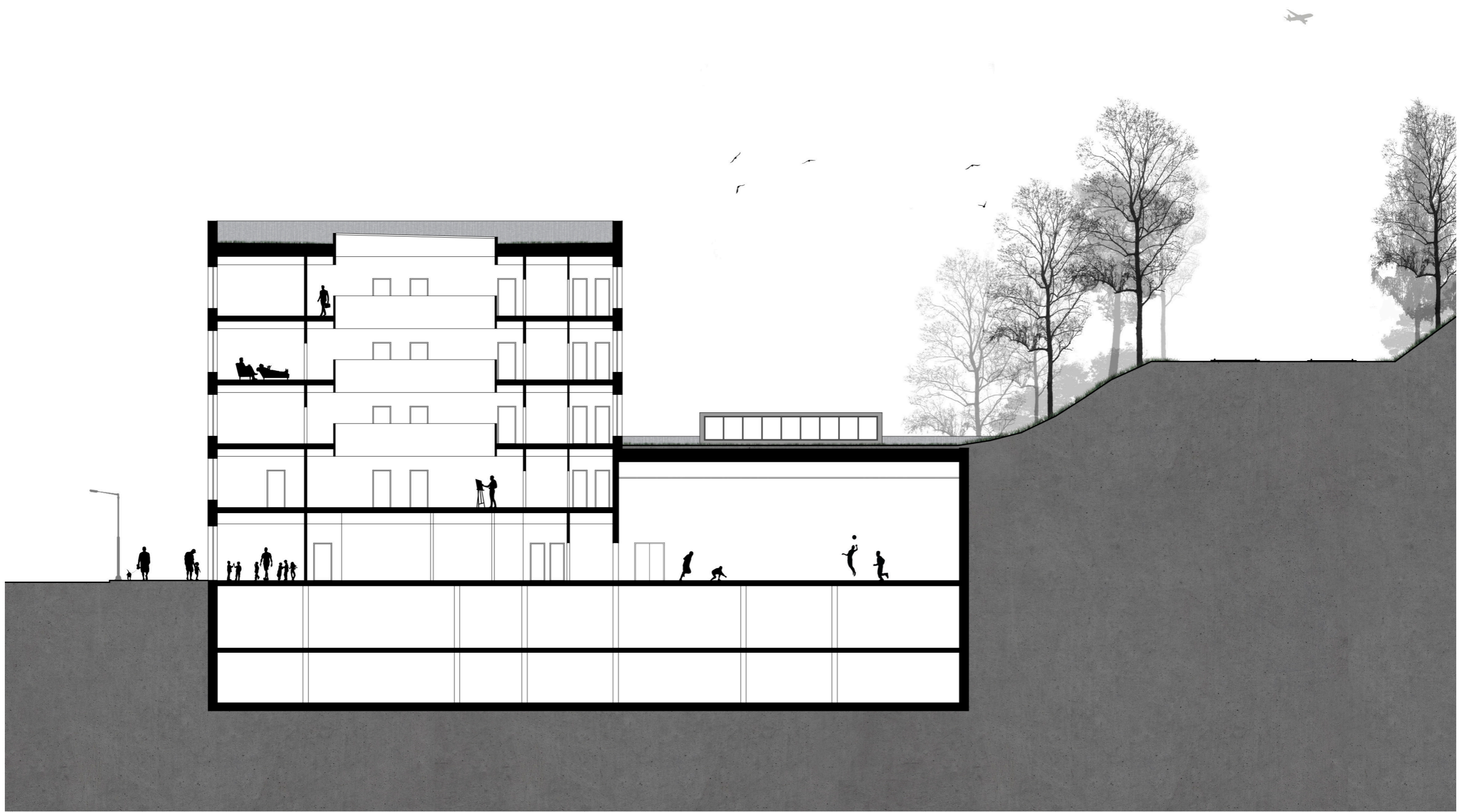
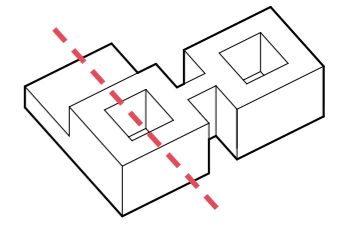
cela

řez A

řez B

KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

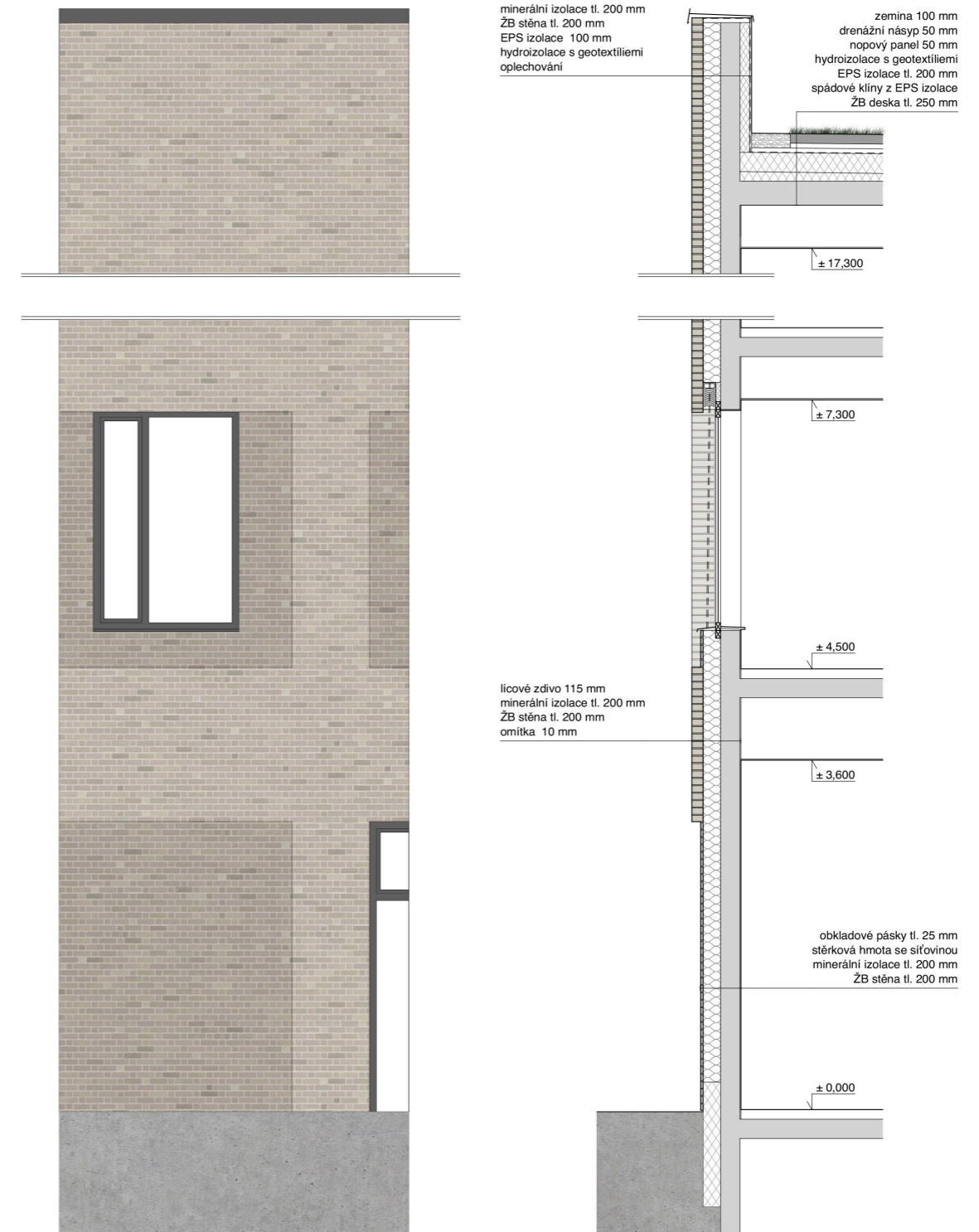
Konstrukční systém budovy je založen na principu kombinování nosných stěn a sloupů. Celý systém je zhotoven z železobetonu a doplněn nenosnými zděnými konstrukcemi. Konstrukční výška je zvolena s ohledem na funkci – 1NP je vyšší než ostatní podlaží. Jedná se o pětipodlažní objekt se dvěma podzemními podlažími.

Střechy jsou navrženy s extenzivní zelení, na střechu tělocvičny volně dobíhá terén.

Fasáda je zvolena z lícových cihel v kombinaci s obkladními páskami. Lícové zdivo přímo dobíhá k tepelné izolaci, není mezi nimi provětrávaná mezera. Pro docílení větší plasticity fasády jsou kolem okenních otvorů lícové cihly vyměněny za obkladní pásy stejného odstínu.

V interiéru dominuje stěnám bílá omítka. Na podlahách je použita stěrka. Do vstupní části věznice probíhají z venku na podlaze žulové kostky. V hlavním komunikačním atriu a ve vstupu je strop doplněn o dřevěný lamelový podhled.

Nábytek cel je jednoduše řešený, laminátový s dekorem dřeva.

dvůr

pohled severozápadní

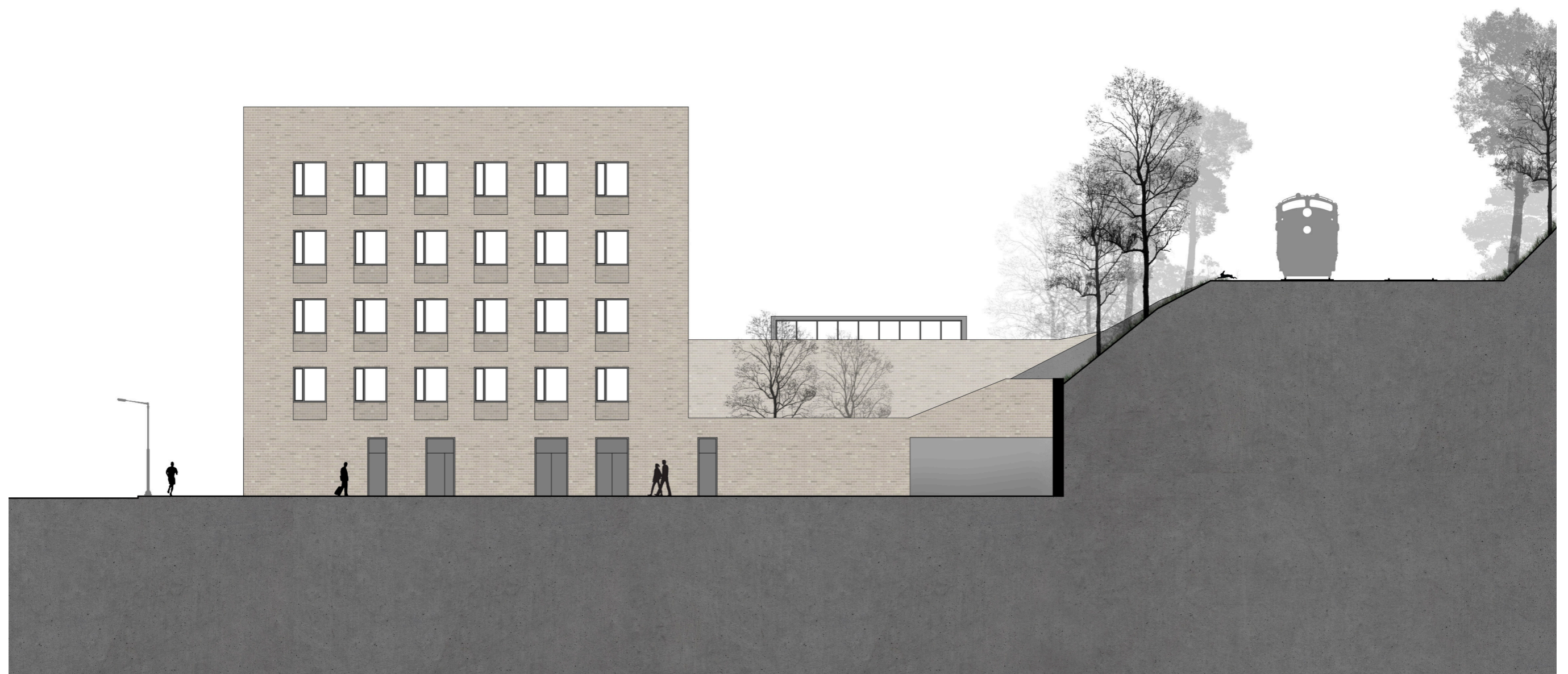

pohled severovýchodní

řezopohled jihovýchodní

pohled jihozápadní

Pernerova

komunikační jádro

ZDROJE

ZDROJE

Odborná literatura:

(1) *AiB estudi d'arquitectes, E. P. (04 2016). Vytvořit pocit domova. ERA21, 28-31.*

(2) *časopis ERA21, 04/2016*

(3) *Broncová, D. (1996). Kniha o Praze 8*

Internetové zdroje:

(1) *Gentleman, A. (2012). The Guardian. Načteno z <https://www.theguardian.com/society/2012/may/18/halden-most-humane-prison-in-world>*

(2) *James, E. (2011). The Guardian. Načteno z <https://www.theguardian.com/society/2011/jan/13/open-prison-no-holiday-camp>*

(3) *Másiarová, L. (2016). Vězeňská služba ČR. Načteno z *Statistická ročenka vězeňské služby České republiky*: <https://www.vscr.cz/wp-content/uploads/2017/06/Statistická-ročenka-2016.pdf>*

(4) *Potočník, B. P. (2010). Diplomová práce - Specializované oddělení výkonu trestu v současném systému VS ČR. Načteno z http://digilib.k.utb.cz/bitstream/handle/10563/12794/poto%20n%EDk_2010_dp.pdf?sequence=1*

(5) *Vězeňská služba České republiky. (2018). Vězeňská služba České republiky. Načteno z <https://www.vscr.cz>*

Obrazové a mapové zdroje:

(1) *www.archdaily.com*

(2) *www.wikipedia.com*

(3) *www.wikipedia.cz*

(4) *www.ark.is*

(5) *www.lostininternet.com*

(6) *www.dveprahy.cz*

DOKUMENTY

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Tereza Chvojková
 datum narození: 3.2.1993
 akademický rok / semestr: AR 2018-19 / ZS
 obor: Architektura
 ústav: 15128 Ústav navrhování II
 vedoucí diplomové práce: Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
 téma diplomové práce: Otevřená věznice
 viz přihláška na DP

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Zadání diplomové práce vychází z předdiplomního semináře, v rámci kterého byl zkoumán vývoj vězeňství, vězeňský systém a stav vězeňství v České republice a v Evropě. Cílem diplomní práce bude návrh tzv. otevřené věznice, které bude sloužit k jednoduššímu návratu odsouzených do společnosti a ověření tohoto konceptu v městském prostředí. Předmětem diplomní práce je návrh otevřené věznice v lokalitě Karlína, na parcele vymezené ulicemi Thámova, Pernerova a Šaldova.

2/ Pro AU / součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Otevřená věznice bude obsahovat ubytovací část pro cca 50 odsouzených. Odsouzení budou ubytováni na celách po jednom, maximálně po dvou lidech. Věznice bude obsahovat prostory pro samoobslužné činnosti, prostory pro sport se zázemin, místnosti pro psychologa, individuální a skupinovou terapii, administrativní část s archívem, zázemí pro personál vězeňské služby a specializovaných civilních zaměstnanců, oddělení pro lékárnu, zázemí pro návštěvy (návštěvní místnost s čekárnou), strážné prostory, vstupní prostory a venkovní prostory, sklady, technické zázemí, případně další volitelné provozy (dílny, návštěvní prostory, jídelna, duchovní prostor...). Stavební program může být upraven dle dohody s vedoucím DP.

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

Odevzdány budou postery v rozsahu dle požadavků FA ČVUT, 2 portfolia (jedno pro účel FA, jedno bude archivováno na ústavu) a CD. Diplomová práce bude zveřejněna dle požadavků studijního oddělení FA nejpozději 7 dní před obhajobou projektu. Projekt bude zpracován do úrovně detailní studie, jeho součástí bude: autorský text; analytická část; koncept řešení znázorněný pomocí schémat; situace širších vztahů 1:2500; situace 1:500; půdorysy všech podlaží v měřítku 1:200; typické řezy (příp. perspektivní řezy) včetně návaznosti na nejbližší okolí v měřítku 1:200; pohledy; návrh interiéru zvoleného prostoru; detail (řez, pohled a model) vybraného segmentu budovy; vizualizace (exteriér, interiér) včetně zákresů do fotografie dostatečně vysvětlující návrh (nejméně 7 pohledů). Výstupy a jejich měřítka mohou být vzhledem k vývoji práce upraveny dle dohody s vedoucím DP.

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Model v min. měřítku 1:200 včetně nejbližšího okolí.

Datum a podpis studenta 11.10.2018

Datum a podpis vedoucího DP 11.10.2018

Datum a podpis děkana FA ČVUT

12.10.2018

registrováno studijním oddělením dne

11.10.2018

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE	
FAKULTA ARCHITEKTURY	
AUTOR, DIPLOMANT: AR 2018/2019, ZS	
NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: (ČJ) OTEVŘENÁ VĚZNICE	
(AJ) OPEN PRISON	
JAZYK PRÁCE: ČESKÝ	
Vedoucí práce:	Ing. arch. Dalibor Hlaváček Ústav: 15128 Ústav navrhování II
Oponent práce:	
Klíčová slova (česká):	Otevřená věznice, vězeň, cela, terapie, atrium
Anotace (česká):	Předmětem diplomové práce je návrh otevřené věznice v Pernerově ulici v Karlíně. Projekt využívá nový přístup českého vězeňství ke snížení recidivy. Návrh vytváří komplex, který slouží jako výstupní oddělení uzavřené věznice, a který má napomoci vězňům ke snazšímu zařazení zpět do společnosti.
Anotace (anglická):	The subject of this thesis is a project of an open prison in Pernerova street in Karlín. The project uses a new approach to czech prison service as a way to reduce relapse. The design creates a building complex as an output department of prison which will help prisoners with an easier integration into society.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 7.1.2019

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

Děkuji Daliboru Hlaváčkovi a Martinu Čeňkovi za odborné vedení diplomové práce.

Děkuji Andree Seelich za odborné konzultace.

Děkuji rodině, přátelům a přátelům za podporu během celého studia.

© 2019

Diplomová práce

Ateliér Hlaváček - Čeněk

Fakulta architektury ČVUT v Praze

Ústav navrhování II

Návrh:

Tereza Chvojková

Zpracování:

Tereza Chvojková

Předdiplomní seminář:

ve spolupráci s Veronikou Bendovou a Annou Dománkovou

Tisk:

Voala

123 stran

